

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63
24 август 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/C 279/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/C 279/02 Дело C-92/18: Решение на Съда (втори състав) от 25 юни 2020 г. — Френска република/Европейски парламент (Жалба за отмяна — Институционално право — Протокол за местоположението на седалищата на институциите и някои органи, служби и агенции на Европейския съюз — Европейски парламент — Понятие „заседание относно бюджета“, провеждано в Страсбург (Франция) — Член 314ДФЕС — Упражняване на бюджетното правомощие в допълнително пленарно заседание, провеждано в Брюксел (Белгия)) 2

2020/C 279/03 Дело C-570/18 P: Решение на Съда (втори състав) от 25 юни 2020 г. — HF/Европейски парламент (Обжалване — Публична служба — Европейски парламент — Договорно нает служител — Членове 12а и 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Психически тормоз — Искане за съдействие — Право на изслушване — Отхвърляне на искането за съдействие — Член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Обхват на съдебния контрол) 2

2020/C 279/04 Дело C-729/18 P: Решение на Съда (седми състав) от 25 юни 2020 г. — VTB Bank PAO, предходно наименование VTB Bank ОАО/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Ограничителни мерки, приети с оглед на действията на Руската федерация, дестабилизиращи положението в Украйна — Включване на името на жалбоподателя в списъка на образуванията, за които се прилагат ограничителни мерки — Принцип на пропорционалност — Право на собственост — Право да се упражнява стопанска дейност) 3

2020/C 279/05	Дело C-730/18 P: Решение на Съда (първи състав) от 25 юни 2020 г. — SC/Eulex Косово (Обжалване — Арбитражна клауза — Персонал към международни мисии на Европейския съюз — Вътрешен конкурс — Неподновяване на трудов договор — Акт, който може да се отдели от договорния му контекст)	4
2020/C 279/06	Дело C-731/18 P: Решение на Съда (седми състав) от 25 юни 2020 г. — Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank)/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Ограничителни мерки, взети с оглед на действията на Руската федерация, дестабилизиращи положението в Украйна — Вписване, а впоследствие запазване на името на жалбоподателя в списъка с образуванията, за които се прилагат ограничителни мерки — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Право на ефективна съдебна защита — Злоупотреба с власт — Право на собственост — Равно третиране)	4
2020/C 279/07	Съединени дела C-762/18 и C-37/19: Решение на Съда (първи състав) от 25 юни 2020 г. (преюдициално запитване от Районен съд Хасково — България, Corte suprema di cassazione — Италия) — QH/Върховен касационен съд на република България (C-762/18), CV/Iccrea Banca SpA (C-37/19). (Преюдициално запитване — Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Член 7 — Незаконно уволнен работник, възстановен на работа със съдебно решение — Изключване на правото на платен годишен отпуск, неизползван през периода от уволнението до възстановяването на работа — Липса на право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск за същия период при последващо прекратяване на трудовото правоотношение)	5
2020/C 279/08	Дело C-835/18: Решение на Съда (пети състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Timișoara — Румъния) — SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Коригиране на фактура — Погрешно фактуриран данък — Възстановяване на недължимо внесен данък — Механизъм на обратно начисляване на ДДС — Сделки, отнасящи се до данъчен период, който вече е бил обект на данъчна ревизия — Данъчна неутралност — Принцип на ефективност — Пропорционалност)	6
2020/C 279/09	Дело C-14/19 P: Решение на Съда (втори състав) от 25 юни 2020 г. — Сателитен център на Европейския съюз/ КФ, Съвет на Европейския съюз (Обжалване — Персонал на Сателитния център на Европейския съюз (SATCEN) — Договорно нает служител на SATCEN — Оплаквания за психически тормоз — Административно разследване — Искане за съдействие — Временно отстраняване от длъжност на служителя — Дисциплинарно производство — Освобождаване от длъжност на служителя — Комисия по жалбите на SATCEN — Предоставяне на изключителна компетентност за разглеждане на споровете на персонала на SATCEN — Жалба за отмяна — Член 263, първа и пета алинея ДФЕС — Иск за обезщетение — Член 268 ДФЕС — Компетентност на съда на Съюза — Допустимост — Обжалваеми актове — Договорен характер на спора — Членове 272 ДФЕС и 274 ДФЕС — Ефективна съдебна защита — Член 24, параграф 1, втора алинея, последно изречение ДЕС — Член 275, първа алинея ДФЕС — Принцип на равно третиране — Задължение за мотивиране на Общия съд — Изопачаване на фактите и доказателствата — Право на защита — Принцип на добра администрация)	7
2020/C 279/10	Дело C-18/19: Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — WM/Stadt Frankfurt am Main (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Директива 2008/115/ЕО — Общи стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни — Условия на задържане — Член 16, параграф 1 — Задържане в затвор с цел извеждане — Гражданин на трета страна, който представлява сериозна заплаха за общественения ред или обществената сигурност)	7
2020/C 279/11	Дело C-24/19: Решение на Съда (голям състав) от 25 юни 2020 г. (преюдициално запитване от Raad voor Vergunningsbetwistingen — Белгия) — А и др./Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen (Преюдициално запитване — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на въздействието върху околната среда — Разрешение за градоустройствено проектиране за изграждането и експлоатацията на вятърни генератори — Член 2, буква а) — Понятие за планове и програми — Установени в постановление и в циркулярно писмо условия за издаване на разрешение — Член 3, параграф 2, буква а) — Национални актове, които определят рамката за бъдещото издаване на разрешение за осъществяване на проектите — Липса на екологична оценка — Запазване на последиците от националните актове и от издадените въз основа на тях разрешения, след като е установено несъответствието на тези актове с правото на Съюза — Условия)	8

2020/C 279/12	Дело C-116/19 P: Решение на Съда (осми състав) от 25 юни 2020 г. — Gregor Schneider/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Вътрешна реорганизация на службите на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) — Преназначаване — Правно основание — Член 7 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Интерес на службата — Значително изменение на задачите — Квалификация — Прехвърляне — Преместване — Злоупотреба с власт — Право на изслушване — Задължение за мотивиране — Право на справедлив съдебен процес — Ефективна съдебна защита — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)	9
2020/C 279/13	Дело C-131/19 P: Решение на Съда (осми състав) от 25 юни 2020 г. — Европейска комисия/CX (Обжалване — Публична служба — Дисциплинарно производство — Право на защита — Право на изслушване — Приложение IX към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Член 4 — Възможност длъжностно лице, което не може да бъде изслушано, да представи писмени обяснения или да бъде представявано — Член 22 — Изслушване на длъжностното лице от Органа по назначаването преди налагане на дисциплинарното наказание — Твърдяна невъзможност длъжностното лице да бъде изслушано и да представи писмени обяснения или да бъде представявано — Преценка на медицински документи — Липса на отговор от страна на Общият съд на Европейския съюз на доводи, изложени пред първата инстанция)	10
2020/C 279/14	Дело C-215/19: Решение на Съда (десети състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производство, заведено от Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö. (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Доставки на услуги — Член 135, параграф 1, буква л) — Освобождаване от ДДС — Отдаване под наем на недвижимо имущество — Понятие за недвижим имот — Изключване — Член 47 — Място на облагаемите сделки — Доставки на услуги, свързани с недвижим имот — Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 — Членове 136 и 31а — Сървърни шкафове — Услуги за съхранение в център за данни)	10
2020/C 279/15	Дело C-231/19: Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Обединено кралство) — Blackrock Investment Management (UK) Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 135, параграф 1, буква ж) — Освобождаване на сделките по управление на специални инвестиционни фондове — Единна доставка на услуги, използвана за управлението на специални инвестиционни и други фондове)	11
2020/C 279/16	Дело C-380/19: Решение на Съда (шести състав) от 25 юни 2020 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2013/11/ЕС — Алтернативно решаване на спорове — Член 13, параграфи 1 и 2 — Задължителна информация — Достъпност на информацията)	12
2020/C 279/17	Дело C-477/19: Решение на Съда (седми състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien — Австрия) — IE/Magistrat der Stadt Wien (Преюдициално запитване — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Директива 92/43/ЕИО — Член 12, параграф 1 — Строга система за опазване на животинските видове — Приложение IV — Cricetus cricetus (обикновен хомяк) — Места за почивка и места за размножаване — Повреждане или унищожаване — Изоставени места)	12
2020/C 279/18	Дело C-684/19: Решение на Съда (десети състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR (Преюдициално запитване — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 5, параграф 1 — Използване в търговската дейност на знак, идентичен или сходен с чужда марка, за стоки или услуги, идентични или сходни с тези, за които тази марка е регистрирана — Обхват на термина „използване“ — Обява, която е публикувана на уебсайт по поръчка на лице, извършващо търговска дейност, и впоследствие е възпроизведена на други уебсайтове)	13

2020/C 279/19	Дело C-36/20 PPU: Решение на Съда (четвърти състав) от 25 юни 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado de Instrucción nº3 de San Bartolomé de Tirajana — Испания) — производство относно VL (Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Политика по въпросите на убежището и имиграцията — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 6 — Достъп до процедурата — Подаване на молба за международна закрила до орган, компетентен съгласно националното право да регистрира такива молби — Подаване на такава молба до други органи, които има вероятност да получат подобни молби, но не са компетентни да направят регистрацията съгласно националното право — Понятие „други органи“ — Член 26 — Задържане — Стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила — Директива 2013/33/ЕС — Член 8 — Задържане на кандидата — Основание за задържането — Решение, с което кандидат е задържан поради липсата на места за настаняване в хуманитарен приемен център)	14
2020/C 279/20	Дело C-319/19: Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 17 април 2019 година — КПКОНПИ/ZV, АХ, „Медицински център по дерматология и естетична медицина ПРИМА ДЕРМ“ ООД	14
2020/C 279/21	Дело C-798/19 P: Жалба, подадена на 29 октомври 2019 г. от Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 5 септември 2019 г. по дело T-337/19, Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël/Комисия и Съвет на Европа	16
2020/C 279/22	Дело C-893/19 P: Жалба, подадена на 3 декември 2019 г. от Roxtec AB срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-261/18 — Roxtec/EUIPO — Wallmax	16
2020/C 279/23	Дело C-80/20: Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 12 февруари 2020 г. — Wilo Salmson France SAS/Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	17
2020/C 279/24	Дело C-81/20: Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 12 февруари 2020 г. — SC Mitliv Exim SRL/Агенția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	18
2020/C 279/25	Дело C-99/20: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 24 февруари 2020 г. — Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Агенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu	18
2020/C 279/26	Дело C-116/20: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Timișoara (Румъния), постъпило на 28 февруари 2020 г. — SC Avio Lucos SRL/Агенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Агенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central	19
2020/C 279/27	Дело C-145/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия) постъпило на 24 март 2020 г. — DS/Porsche Inter Auto GmbH & Co KG и Volkswagen AG	20
2020/C 279/28	Дело C-148/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Köln (Германия), постъпило на 16 март 2020 г. — AC/Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/29	Дело C-149/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Köln (Германия), постъпило на 16 март 2020 г. — DF/Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/30	Дело C-150/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Köln (Германия), постъпило на 17 март 2020 г. — BD/Deutsche Lufthansa AG	22
2020/C 279/31	Дело C-152/20: Преюдициално запитване от Tribunalul Mureș (Румъния), постъпило на 30 март 2020 г. — DG, EH/SC Gruber Logistics SRL	23
2020/C 279/32	Дело C-157/20: Преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 3 април 2020 г. — FI/Eurowings GmbH	23
2020/C 279/33	Дело C-177/20: Преюдициално запитване от Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 7 април 2020 г. — „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft./Vas Megyei Kormányhivatal	24

2020/C 279/34	Дело C-178/20: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék, по-рано Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 7 април 2020 г. — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft/Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	24
2020/C 279/35	Дело C-189/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 5 май 2020 г. — Laudamotion GmbH/Verein für Konsumenteninformation	25
2020/C 279/36	Дело C-190/20: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 5 май 2020 г. — DocMorris NV/Apothekerkammer Nordrhein	26
2020/C 279/37	Дело C-197/20: Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 7 май 2020 г. — KANL GmbH & Co KG/Hauptzollamt Hannover	26
2020/C 279/38	Дело C-210/20: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 30 март 2020 г. — Rad Service Srl Unipersonale и др./ Del Debbio SpA и др.	27
2020/C 279/39	Дело C-215/20: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wiesbaden (Германия), постъпило на 19 май 2020 г. — JV/Bundesrepublik Deutschland	27
2020/C 279/40	Дело C-216/20: Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 7 май 2020 г. — C.E. Roeper GmbH/Hauptzollamt Hamburg.	29
2020/C 279/41	Дело C-220/20: Преюдициално запитване от Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Италия), постъпило на 28 май 2020 г. — XX/OO	29
2020/C 279/42	Дело C-222/20: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wiesbaden (Германия), постъпило на 27 май 2020 г. — OC/Федерална република Германия	30
2020/C 279/43	Дело C-224/20: Преюдициално запитване Sø- og Handelsretten (Дания), постъпило на 29 май 2020 г. — Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S и H. Lundbeck A/S/Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S и 2CARE4 ApS.	31
2020/C 279/44	Дело C-232/20: Преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Германия), постъпило на 3 юни 2020 г. — NP/Daimler AG	33
2020/C 279/45	Дело C-248/20: Преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция), постъпило на 9 юни 2020 г. — Skatteverket/Skellefteå Industrihus Aktiebolag	34
2020/C 279/46	Дело C-252/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 10 юни 2020 г. — CY/Eurowings GmbH	34
2020/C 279/47	Дело C-255/20: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Италия), постъпило на 10 юни 2020 г. — Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta/Punto Nautica Srl	35
2020/C 279/48	Дело C-257/20: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 9 юни 2020 година — „Вива Телеком България“ ЕООД/ Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София	36
2020/C 279/49	Дело C-262/20: Преюдициално запитване, отправено от Районен съд Луковит (България) на 15 юни 2020 година — VB/ Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ към Министерство на вътрешните работи	37
2020/C 279/50	Дело C-263/20: Преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg (Австрия), постъпило на 15 юни 2020 г. — Airhelp Limited/Laudamotion GmbH	37
2020/C 279/51	Дело C-270/20: Преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg (Австрия) постъпило на 18 юни 2020 г. — AG и др./Austrian Airlines AG	38
2020/C 279/52	Дело C-275/20: Жалба, подадена на 23 юни 2020 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз	39

2020/C 279/53	Дело С-287/20: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 30 юни 2020 г. — EL и CP/Ryanair Designated Activity Company	39
Общ съд		
2020/C 279/54	Дело Т-330/20: Жалба, подадена на 28 май 2020 г. — АСМО и др./ЕСП	41
2020/C 279/55	Дело Т-338/20: Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — KI/eu-LISA	42
2020/C 279/56	Дело Т-358/20: Иск, предявен на 11 юни 2020 г. — Net Technologies Finland/REA	42
2020/C 279/57	Дело Т-377/20: Жалба, подадена на 18 юни 2020 г. — KN/ЕИСК	43
2020/C 279/58	Дело Т-384/20: Иск, предявен на 16 юни 2020 г. — ОС (*)/Комисия	44
2020/C 279/59	Дело Т-389/20: Жалба, подадена на 23 юни 2020 г. — КО/Комисия	45
2020/C 279/60	Дело Т-390/20: Жалба, подадена на 17 юни 2020 г. — Scandlines Danmark и Scandlines Deutschland/Комисия	45
2020/C 279/61	Дело Т-391/20: Жалба, подадена на 17 юни 2020 г. — Stena Line Scandinavia/Комисия	46
2020/C 279/62	Дело Т-393/20: Жалба, подадена на 23 юни 2020 г. — Front Polisario/Съвет	48
2020/C 279/63	Дело Т-397/20: Жалба, подадена на 26 юни 2020 г. — Allergan Holdings France/EUIPO — Dermavita Company (JUVEDERM)	50
2020/C 279/64	Дело Т-403/20: Жалба, подадена на 19 юни 2020 г. — Wuxi Suntech Power/Комисия	50
2020/C 279/65	Дело Т-408/20: Жалба, подадена на 2 юли 2020 г. — KR/Комисия	52
2020/C 279/66	Дело Т-409/20: Жалба, подадена на 3 юли 2020 г. — KS/Frontex	52
2020/C 279/67	Дело Т-417/20: Жалба, подадена на 3 юли 2020 г. — Esteves Lopes Granja/EUIPO — Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOW GIN)	53
2020/C 279/68	Дело Т-418/20: Жалба, подадена на 7 юли 2020 г. — GitLab/EUIPO — Gitlab (GitLab)	54
2020/C 279/69	Дело Т-419/20: Жалба, подадена на 7 юли 2020 г. — Deutsche Kreditbank/ЕСП	55
2020/C 279/70	Дело Т-424/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Portigon/ЕСП	55
2020/C 279/71	Дело Т-426/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Techniplan/Комисия	56
2020/C 279/72	Дело Т-427/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Max Heinr.Sutor/ЕСП	57
2020/C 279/73	Дело Т-428/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Deutsche Hypothekenbank/ЕСП	58
2020/C 279/74	Дело Т-429/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Sedus Stoll/EUIPO — Kappes (Sedus ergo+)	60
2020/C 279/75	Дело Т-430/20: Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. — KV/Комисия	60
2020/C 279/76	Дело Т-431/20: Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. — UniCredit Bank/ЕСП	61
2020/C 279/77	Дело Т-433/20: Жалба, подадена на 6 юли 2020 г. — КУ/Съд на Европейския съюз	62
2020/C 279/78	Дело Т-436/20: Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. Sedus Stoll/EUIPO — Kappes (Sedus ergo+)	63
2020/C 279/79	Дело Т-437/20: Жалба, подадена на 13 юли 2020 г. — Ultrasun/EUIPO (ULTRASUN)	63
2020/C 279/80	Дело Т-450/20: Жалба, подадена на 15 юли 2020 г. — Tempora/Парламент	64

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2020/C 279/01)

Последна публикация

ОВ С 271, 17.8.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 262, 10.8.2020 г.

ОВ С 255, 3.8.2020 г.

ОВ С 247, 27.7.2020 г.

ОВ С 240, 20.7.2020 г.

ОВ С 230, 13.7.2020 г.

ОВ С 222, 6.7.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (втори състав) от 25 юни 2020 г. — Френска република/Европейски парламент

(Дело С-92/18) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Институционално право — Протокол за местоположението на седалищата на институциите и някои органи, служби и агенции на Европейския съюз — Европейски парламент — Понятие „заседание относно бюджета“, провеждано в Страсбург (Франция) — Член 314 ДФЕС — Упражняване на бюджетното правомощие в допълнително пленарно заседание, провеждано в Брюксел (Белгия))

(2020/С 279/02)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas и B. Fodda, впоследствие E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly, J.-L. Carré)

Ответник: Европейски парламент (представители: R. Crowe, U. Rösslein S. Lucente)

Встъпила страна в подкрепа на исканията на жалбоподателя: Велико херцогство Люксембург (представители: първоначално D. Holderer, C. Schiltz и T. Uri, впоследствие C. Schiltz и T. Uri)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Френската република да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейския парламент.
- 3) Великото херцогство Люксембург понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 4.2.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 25 юни 2020 г. — HF/Европейски парламент

(Дело С-570/18 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Европейски парламент — Договорно нает служител — Членове 12а и 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Психически тормоз — Искане за съдействие — Право на изслушване — Отхвърляне на искането за съдействие — Член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Обхват на съдебния контрол)

(2020/С 279/03)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: HF (представител: А. Тумен, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски парламент (представители: Е. Танева и Т. Lazian)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейския съюз от 29 юни 2018 г., HF/Парламент (Т-218/17, EU:Т:2018:393).
- 2) Отменя решението на генералния директор по персонала на Европейския парламент, действащ в качеството на орган, оправомощен да сключва договорите за назначаване от името на тази институция, от 3 юни 2016 г., с което се отхвърля искането за съдействие по смисъла на член 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, подадено от HF.
- 3) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 4) Осъжда Европейския парламент да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и разноските, направени от HF както в първоинстанционното производство, така и в производството по обжалване.

(¹) ОВ С 455, 17.12.2018 г.

Решение на Съда (седми състав) от 25 юни 2020 г. — VTB Bank PAO, предходно наименование VTB Bank ОАО/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-729/18 P) (¹)

(Обжалване — Ограничителни мерки, приети с оглед на действията на Руската федерация, дестабилизиращи положението в Украйна — Включване на името на жалбоподателя в списъка на образуванията, за които се прилагат ограничителни мерки — Принцип на пропорционалност — Право на собственост — Право да се упражнява стопанска дейност)

(2020/C 279/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VTB Bank PAO, предходно наименование VTB Bank ОАО (представители: M. Lester, QC, J. Dawid, barrister, C. Claypoole, solicitor, и J. Ruiz Calzado, abogado).

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: M.-M. Joséphidès и J.-P. Nix), Европейска комисия (представители: първоначално J. Norris, A. Tizzano и L. Navas, впоследствие J. Norris и L. Navas)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда VTB Bank PAO да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 93, 11.3.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 юни 2020 г. — SC/Eulex Косово(Дело C-730/18 P) ⁽¹⁾**(Обжалване — Арбитражна клауза — Персонал към международни тисии на Европейския съюз — Вътрешен конкурс — Неподновяване на трудов договор — Акт, който може да се отдели от договорния му контекст)**

(2020/C 279/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: SC (представители: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocatessa)

Друга страна в производството: Eulex Kosovo (представител: E. Raoult, advocate)

Диспозитив

- 1) Отменя определението на Общия съд на Европейския съюз от 19 септември 2018 г., SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586).
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 25.3.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 25 юни 2020 г. — Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank)/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия(Дело C-731/18 P) ⁽¹⁾**(Обжалване — Ограничителни мерки, взети с оглед на действията на Руската федерация, дестабилизиращи положението в Украйна — Вписване, а впоследствие запазване на итето на жалбоподателя в списъка с образуванията, за които се прилагат ограничителни мерки — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Право на ефективна съдебна защита — Злоупотреба с власт — Право на собственост — Равно третиране)**

(2020/C 279/06)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (представители: J. Viñals Camallonga и J. Iriarte Ángel, abogados)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: F. Florindo Gijón и P. Mahnič), Европейска комисия (представители: първоначално S. Pardo Quintillán, A. Tizzano и C. Zadra, впоследствие S. Pardo Quintillán и M. J. Roberti di Sarsina)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) Осъжда Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) да понесе освен направените от нея съдебни разноски, и тези, направени от Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 65, 18.2.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 25 юни 2020 г. (преюдициално запитване от Районен съд Хасково — България, Corte suprema di cassazione — Италия) — QH/Върховен касационен съд на република България (C-762/18), CV/Iccrea Banca SpA (C-37/19).

(Съединени дела C-762/18 и C-37/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Член 7 — Незаконно уволнен работник, възстановен на работа със съдебно решение — Изключване на правото на платен годишен отпуск, неизползван през периода от уволнението до възстановяването на работа — Липса на право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск за същия период при последващо прекратяване на трудовото правоотношение)

(2020/C 279/07)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд Хасково, Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподатели: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Ответници: Върховен касационен съд на Република България (C-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

в присъствието на: Прокуратура на Република България (C-762/18)

Диспозитив

- 1) Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална съдебна практика, по силата на която работник, който е уволнен незаконно, а по-късно е възстановен на работа в съответствие с националното право вследствие на отмяната на уволнението му със съдебно решение, няма право на платен годишен отпуск за периода от датата на уволнението до датата на възстановяването му на работа, поради това че през този период не е полагал действително труд за работодателя.
- 2) Член 7, параграф 2 от Директива 2003/88 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална съдебна практика, по силата на която при последващо прекратяване на трудовото правоотношение — след като работникът е бил уволнен незаконно, а по-късно възстановен на работа в съответствие с националното право вследствие на отмяната на уволнението му със съдебно решение, този работник няма право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск за периода от датата на незаконното уволнение до датата на възстановяването му на работа.

(¹) ОВ С-54, 11.2.2019 г.
ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (петти състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Timișoara — Румъния) — SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Дело C-835/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Коригиране на фактура — Погрешно фактуриран данък — Възстановяване на недължимо внесен данък — Механизъм на обратно начисляване на ДДС — Сделки, отнасящи се до данъчен период, който вече е бил обект на данъчна ревизия — Данъчна неутралност — Принцип на ефективност — Пропорционалност)

(2020/C 279/08)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Timișoara

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Terracult SRL

Ответници: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Диспозитив

Разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2013/43/ЕС на Съвета от 22 юли 2013 г., и принципите на данъчна неутралност, ефективност и пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба или национална административна практика, която не разрешава на данъчнозадължено лице, извършило доставки, за които, както се оказва впоследствие, се прилага механизмът на обратно начисляване на данъка върху добавената стойност (ДДС), да коригира фактурите за тези доставки и да се ползва от тях — като коригира предходна данъчна декларация или като подаде нова данъчна декларация, отчитаща така извършената корекция — за да получи възстановяване на ДДС, който то е фактурирало и внесло без основание, с мотива че периодът, за който са извършени посочените доставки, вече е бил обект на данъчна ревизия, приключила с издаден от компетентния данъчен орган ревизионен акт, който е влязъл в сила, тъй като не е оспорен от посоченото данъчнозадължено лице.

⁽¹⁾ ОВ С 131, 8.4.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 25 юни 2020 г. — Сателитен център на Европейския съюз/ KF,
Съвет на Европейския съюз

(Дело C-14/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Персонал на Сателитния център на Европейския съюз (SATCEN) — Договорно нает служител на SATCEN — Оплаквания за психически тормоз — Административно разследване — Искане за съдействие — Временно отстраняване от длъжност на служителя — Дисциплинарно производство — Освобождаване от длъжност на служителя — Комисия по жалбите на SATCEN — Предоставяне на изключителна компетентност за разглеждане на споровете на персонала на SATCEN — Жалба за отмяна — Член 263, първа и пета алинея ДФЕС — Иск за обезщетение — Член 268 ДФЕС — Компетентност на съда на Съюза — Допустимост — Обжалваеми актове — Договорен характер на спора — Членове 272 ДФЕС и 274 ДФЕС — Ефективна съдебна защита — Член 24, параграф 1, втора алинея, последно изречение ДЕС — Член 275, първа алинея ДФЕС — Принцип на равно третиране — Задължение за мотивиране на Общия съд — Изопачаване на фактите и доказателствата — Право на защита — Принцип на добра администрация)

(2020/C 279/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Сателитен център на Европейския съюз (SATCEN) (представител: A. Guillerme, avocate)

Други страни в производството: KF (представители: N. Macaulay, barrister, и A. Kunst, Rechtsanwältin), Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bauer и A. Vitro)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Сателитния център на Европейския съюз (SATCEN) да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на KF.
- 3) Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 164, 13.5.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — WM/Stadt Frankfurt am Main

(Дело C-18/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Директива 2008/115/ЕО — Общи стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни — Условия на задържане — Член 16, параграф 1 — Задържане в затвор с цел извеждане — Гражданин на трета страна, който представлява сериозна заплаха за обществения ред или обществената сигурност)

(2020/C 279/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: WM

Ответник: Stadt Frankfurt am Main

Диспозитив

Член 16, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която позволява задържане с цел извеждане на незаконно пребиваващ гражданин на трета страна в затвор, отделно от обикновените затворници, поради това че представлява действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха, която засяга основен обществен интерес или вътрешната или външната сигурност на съответната държава членка.

(¹) ОВ С 112, 25.3.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 25 юни 2020 г. (преюдициално запитване от Raad voor Vergunningsbetwistingen — Белгия) — А и др./Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Дело С-24/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на въздействието върху околната среда — Разрешение за градоустройствено проектиране за изграждането и експлоатацията на вятърни генератори — Член 2, буква а) — Понятие за планове и програми — Установени в постановление и в циркулярно писмо условия за издаване на разрешение — Член 3, параграф 2, буква а) — Национални актове, които определят рамката за бъдещото издаване на разрешение за осъществяване на проектите — Липса на екологична оценка — Запазване на последиците от националните актове и от издадените въз основа на тях разрешения, след като е установено несъответствието на тези актове с правото на Съюза — Условия)

(2020/С 279/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: А, В, С, D, E

Ответник: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

в присъствието на: Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen VZW

Диспозитив

1) Член 2, буква а) от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда трябва да се тълкува в смисъл, че в обхвата на понятието „планове и програми“ попадат приети от правителството на федерална единица на държава членка постановление и циркулярно писмо, всяко от които съдържа различни разпоредби относно изграждането и експлоатацията на вятърни генератори.

- 2) Член 3, параграф 2, буква а) от Директива 2001/42 трябва да се тълкува в смисъл, че постановление и циркулярно писмо, всяко от които съдържа различни разпоредби относно изграждането и експлоатацията на вятърни генератори, включително мерки относно засенчването, безопасността и стандартите за шум, представляват планове и програми, за които трябва да се направи екологична оценка по силата на тази разпоредба.
- 3) Когато се окаже, че е трябвало да се направи екологична оценка по смисъла на Директива 2001/42 преди приемането на постановлението и циркулярното писмо, на които е основано оспорено пред национална юрисдикция разрешение за изграждане и експлоатация на вятърни генератори, поради което тези актове и разрешението не са в съответствие с правото на Съюза, посочената юрисдикция може да запази последиците от актовете и разрешението само ако съгласно вътрешното право това е допустимо в рамките на спора, с който е сезирана, и в случай че отмяната на посоченото разрешение би могла да има съществени последици за електроснабдяването на цялата съответна държава членка, и то само за времето, строго необходимо за отстраняването на тази незаконосъобразност. Запитващата юрисдикция следва при необходимост да направи тази преценка в рамките на спора в главното производство.

(¹) ОВ С 139, 15.4.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 юни 2020 г. — Gregor Schneider/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-116/19 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Срочно наети служители — Вътрешна реорганизация на службите на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) — Преназначаване — Правно основание — Член 7 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Интерес на службата — Значително изменение на задачите — Квалификация — Прехвърляне — Преместване — Злоупотреба с власт — Право на изслушване — Задължение за мотивиране — Право на справедлив съдебен процес — Ефективна съдебна защита — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз)

(2020/C 279/12)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Gregor Schneider (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Lukošiūtė, B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Gregor Schneider да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 213, 24.6.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 25 юни 2020 г. — Европейска комисия/СХ(Дело C-131/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Дисциплинарно производство — Право на защита — Право на изслушване — Приложение IX към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз — Член 4 — Възможност длъжностно лице, което не може да бъде изслушано, да представи писмени обяснения или да бъде представявано — Член 22 — Изслушване на длъжностното лице от Органа по назначаването преди налагане на дисциплинарното наказание — Твърдяна невъзможност длъжностното лице да бъде изслушано и да представи писмени обяснения или да бъде представявано — Преценка на медицински документи — Липса на отговор от страна на Общият съд на Европейския съюз на доводи, изложени пред първата инстанция)

(2020/C 279/13)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: G. Berscheid, T. S. Bohg и C. Ehrbar)

Друга страна в производството: СХ (представител: É. Voigelot, avocat)

Диспозитив

- 1) Отменя решение на Общия съд на Европейски съюз от 13 декември 2018 г., СХ/Комисия (Т-743/16 RENV, непубликувано, EU:T:2018:937).
- 2) Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus — Финландия) — производство, заведено от Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikkö.(Дело C-215/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Доставка на услуги — Член 135, параграф 1, буква л) — Освобождаване от ДДС — Отдаване под наем на недвижимо имущество — Понятие за недвижим ипот — Изключване — Член 47 — Място на облагаемите сделки — Доставка на услуги, свързани с недвижимо ипот — Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 — Членове 13б и 31а — Свързани шкафове — Услуги за съхранение в център за данни)

(2020/C 279/14)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikkö.

в присъствието на: А Оу

Диспозитив

- 1) Член 135, параграф 1, буква л) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 г., трябва да се тълкува в смисъл, че услуги за съхранение в център за данни, в рамките на които техният доставчик предоставя на клиентите си сървърни шкафове, за да инсталират в тях своите сървъри, и ги снабдява със съпътстващи стоки и услуги, като електроенергия и различни услуги, които да осигурят използването на тези сървъри при оптимални условия, не представляват услуги за отдаване под наем на недвижимо имущество, за които се прилага предвиденото в тази разпоредба освобождаване от данък върху добавената стойност, при положение че — което запитващата юрисдикция трябва да провери — от една страна, този доставчик не предоставя пасивно на своите клиенти площ или място, като им гарантира правото да я/го държат, все едно са нейни/негови собственици, а от друга страна, сървърните шкафове не са нито неразделна част от сградата, в която са монтирани, нито са „трайно“ монтирани в нея.
- 2) Член 47 от Директива 2006/112, изменена с Директива 2008/8, и член 31а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112, изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1042/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че услуги за съхранение в център за данни, в рамките на които техният доставчик предоставя на клиентите си сървърни шкафове, за да инсталират в тях своите сървъри, и ги снабдява със съпътстващи стоки и услуги, като електроенергия и различни услуги, които да осигурят използването на тези сървъри при оптимални условия, не представляват услуги, свързани с недвижим имот по смисъла на посочените разпоредби, когато клиентите не разполагат — което запитващата юрисдикция трябва да провери — с изключително право да използват частта от сградата, в която са монтирани сървърните шкафове.

(¹) ОВ С 164, 13.5.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Обединено кралство) — Blackrock Investment Management (UK) Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-231/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Случаи на освобождаване — Член 135, параграф 1, буква ж) — Освобождаване на сделките по управление на специални инвестиционни фондове — Единна доставка на услуги, използвана за управлението на специални инвестиционни и други фондове)

(2020/C 279/15)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Отговорник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Диспозитив

Член 135, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че за единна доставка на услуги по управление, извършвана от информационна платформа, принадлежаща на трето лице доставчик, в полза на дружество за управление на фондове, управляващо както специални инвестиционни фондове, така и други фондове, не се прилага освобождаването от ДДС, предвидено от тази разпоредба.

(¹) ОВ С 172, 20.5.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 25 юни 2020 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Дело C-380/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 2013/11/ЕС — Алтернативно решаване на спорове — Член 13, параграфи 1 и 2 — Задължителна информация — Достъпност на информацията)

(2020/C 279/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V

Ответник: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Диспозитив

Член 13, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители) трябва да се тълкува в смисъл, че търговец, който предоставя на своя уебсайт достъп до общите условия на договорите за продажба или услуги, но не сключва договори с потребителите чрез този уебсайт, е длъжен да включи в тези общи условия информация за структурата или структурите за алтернативно решаване на спорове, в обхвата на чиято компетентност попада, когато се ангажира или е задължен да прибегне до тази структура или тези структури за решаване на споровете с потребители. В това отношение не е достатъчно посоченият търговец да включи тази информация в други достъпни на този уебсайт документи или в други раздели на същия, нито да предостави посочената информация на потребителя при сключване на договора, за който се прилагат посочените общи условия, посредством различен от тях документ.

⁽¹⁾ ОВ С 288, 26.8.2019 г.

Решение на Съда (седми състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wien — Австрия) — IE/Magistrat der Stadt Wien

(Дело C-477/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Директива 92/43/ЕИО — Член 12, параграф 1 — Строга система за опазване на животинските видове — Приложение IV — *Cricetus cricetus* (обикновен хомяк) — Места за почивка и места за размножаване — Повреждане или унищожаване — Изоставени места)

(2020/C 279/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: IE

Ответник: Magistrat der Stadt Wien

Диспозитив

Член 12, параграф 1, буква г) от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие „места за почивка“ включва и местата за почивка, които вече не се използват от някой от защитените животински видове, фигуриращи в буква а) от приложение IV към посочената директива, какъвто е *Cricetus cricetus* (обикновеният хомяк), ако съществува достатъчно голяма вероятност посоченият вид да се завърне на тези места за почивка, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 328, 30.9.2019 г.

Решение на Съда (десети състав) от 2 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf — Германия) — mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR

(Дело C-684/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Марки — Директива 2008/95/ЕО — Член 5, параграф 1 — Използване в търговската дейност на знак, идентичен или сходен с чужда марка, за стоки или услуги, идентични или сходни с тези, за които тази марка е регистрирана — Обхват на термина „използване“ — Обява, която е публикувана на уебсайт по поръчка на лице, извършващо търговска дейност, и впоследствие е възпроизведена на други уебсайтове)

(2020/C 279/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: mk advokaten GbR

Ответник: MBK Rechtsanwälte GbR

Диспозитив

Член 5, параграф 1 от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките трябва да се тълкува в смисъл, че лицето, което извършва търговска дейност и е възложило да бъде поместена на уебсайт обява, нарушаваща чужда марка, не използва идентичния с тази марка знак, когато операторите на други уебсайтове възпроизвеждат тази обява, като по своя инициатива и от свое име я публикуват на тези други сайтове.

(¹) ОВ С 413, 9.12.2019 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 25 юни 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado de Instrucción nº3 de San Bartolomé de Tirajana — Испания) — производство относно VL

(Дело C-36/20 PPU) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Спешно преюдициално производство — Политика по въпросите на убежището и имиграцията — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 6 — Достъп до процедурата — Подаване на молба за международна закрила до орган, компетентен съгласно националното право да регистрира такива молби — Подаване на такава молба до други органи, които има вероятност да получат подобни молби, но не са компетентни да направят регистрацията съгласно националното право — Понятие „други органи“ — Член 26 — Задържане — Стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила — Директива 2013/33/ЕС — Член 8 — Задържане на кандидата — Основание за задържането — Решение, с което кандидат е задържан поради липсата на места за настаняване в хуманитарен приемен център)

(2020/C 279/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Instrucción nº 3 de San Bartolomé de Tirajana

Страни в главното производство

VL

в присъствието на: Ministerio Fiscal

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкува в смисъл, че съдия-следовател, сезиран за да се произнесе по задържането на незаконно пребиваващ гражданин на трета страна с оглед на връщането му, е сред „другите органи“, посочени в тази разпоредба, които има вероятност да получат молби за международна закрила, но съгласно националното право не са компетентни да ги регистрират.
- 2) Член 6, параграф 1, втора и трета алинея от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че съдия-следовател, в качеството си на „друг орган“ по смисъла на тази разпоредба, трябва, от една страна, да информира незаконно пребиваващите граждани на трети страни за начина и реда на подаване на молба за международна закрила, и от друга страна, когато гражданин е изразил желание да подаде такава молба, да предаде преписката на органа, компетентен да регистрира тази молба, за да може този гражданин да се ползва от материалните условия за приемане и медицинските грижи, предвидени в член 17 от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила.
- 3) Член 26 от Директива 2013/32 и член 8 от Директива 2013/33 трябва да се тълкуват в смисъл, че незаконно пребиваващ гражданин на трета страна, изразил желание да поиска международната закрила пред „друг орган“ по смисъла на член 6, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/32, не може да бъде задържан на основание, различно от предвидените в член 8, параграф 3 от Директива 2013/33.

⁽¹⁾ ОВ С 137, 27.4.2020 г.

Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 17 април 2019 година — КПКОНПИ/ZV, AX, „Медицински център по дерматология и естетична медицина ПРИМА ДЕРМ“ ООД

(Дело C-319/19)

(2020/C 279/20)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страни в главното производство

Ищец: Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ)

Ответници: ZV, AX, „Медицински център по дерматология и естетична медицина ПРИМА ДЕРМ“ ООД

Преюдициални въпроси

1. Наказателна по смисъла на Директива 2014/42/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз или гражданскоправна е мярката по отнемане на незаконно придобитото имущество, ако:

- A) обявената от националния закон цел на отнемане на имуществото е генералната превенция — предотвратяване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него, но без да се поставя като условие за конфискацията извършване на престъпление или друго правонарушение и съществуването на пряка или косвена връзка между правонарушението и придобитото имущество;
- B) от отнемане е застрашен не отделен имуществен обект, а (I) цялото имущество на проверяваното лице, (II) имуществени права на третите лица (физически и юридически), придобити, възмездно или безвъзмездно от проверяваното лице и (III) имуществени права на съконтрахентите на проверяваното и третите лица;
- C) единствено условие за отнемане е въвеждането на необорима презумпция за незаконност на цялото имущество, за което не е установен законен източник (без предварителна регулация на значението на „законен/незаконен източник“);
- D) преурежда законността на придобитото имущество за всички засегнати лица (проверявано, трети лица и техните съконтрахенти в миналото) с обратна сила за 10 години назад като резултат на недоказване на източници на придобиване на имуществото на проверяваното лице, за чието доказване не е съществувало законно задължение към момента на придобиването на конкретното имуществено право?

2. Следва ли установените в чл. 8 от Директива 2014/42/ЕС минимални стандарти на гарантирани права на собствениците и третите лица да се тълкуват в смисъл, че допускат национално право и съдебна практика, които предвиждат конфискация без наличие на предвидените в член 4, член 5 и член 6 от Директивата предпоставки за конфискация, когато наказателното производство срещу съответното лице е прекратено поради липса на престъпление (потвърдено от съд) или лицето е оправдано поради липса на престъпление?

3. По-специално, следва ли чл. 8 от Директива 2014/42/ЕС да се тълкува в смисъл, че гаранциите, които тази разпоредба предоставя на правата на осъдено лице, чието имущество подлежи на конфискация, следва да се прилагат и в случай като настоящия в производство, което протича паралелно и независимо от наказателното производство?

4. Следва ли презумпцията за невиновност, закрепена в член 48, параграф 1, изискването за зачитане на правото на защита, установено в чл. 48, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС и принципът на ефективност да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като тази по главното производство, която:

- създава презумпция за престъпен характер на имущество с неустановен или недоказан произход (чл. 1, ал. 2 ЗОПДНПИ (отм.);
- създава презумпция за наличие на основателно предположение за незаконно придобитото имущество (чл.21, ал.2 ЗОПДНПИ отм.);
- размества доказателствената тежест за доказване на произхода на имуществото и средствата за неговото придобиване не само за проверяваното лице, а и за третите лица, които трябва да доказват произход не на своето, а на имуществото на праводателя си, дори когато придобиването е възмездно;
- въвежда „имущественото несъответствие“ като единствено и решаващо доказателство за наличие на незаконно придобитото имущество;
- размества доказателствената тежест за всички засегнати лица, а не само за осъденото лице, и то преди и независимо от неговото осъждане;

- допуска прилагането на методика за правно и икономическо проучване и анализ, въз основа на която се установява предположението за незаконен характер на съответното имущество, както и неговата стойност, което предположение е обвързващо за решаващия съдебен орган, без той да може да осъществи пълен съдебен контрол върху съдържанието и прилагането на методиката?
5. Следва ли чл. 5 (1) от Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облиги от престъпна дейност в Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че допуска националният закон да замени разумното предположение (въз основа на събраните по делото и преценени от съда обстоятелства), че имуществото е придобито чрез престъпно поведение, с предположението (презумпцията) за противоправност на източника на забогатяване, която се основава единствено на установено обстоятелство, че забогатяването е над посочена в националния закон стойност (например 75 000 евро в продължение на 10 години)?
6. Следва ли правото на собственост, в качеството му на общ принцип на правото на Европейския съюз, установено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като тази по главното производство, която:
- въвежда необорима презумпция относно съдържанието и обхвата на незаконно придобитото имущество (чл. 63, ал.2 ЗОПДНПИ отг.);
- въвежда необорима презумпция за недействителност на спелки на придобиване и разпореждане (чл. 65 ЗОПДНПИ отг.) или
- ограничава правата на третите лица, притежаващи или претендиращи самостоятелни права върху имуществото, обект на отнемане чрез процедурата за уведомяването им за делото по реда на чл. 76, ал. 1 ЗОПДНПИ (отг.)?
7. Пораждат ли директен ефект разпоредбите на член 6, параграф 2 и на член 8, параграф 1-10 от Директива 2014/42/ЕС в частта им, в която предвиждат гаранции и предпазни клаузи за засегнатите от конфискацията лица или за добросъвестните трети лица?

(¹) ОВ 2014, L 127, стр. 39

**Жалба, подадена на 29 октомври 2019 г. от Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël срещу
определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 5 септември 2019 г. по дело T-337/19,
Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël/Комисия и Съвет на Европа**

(Дело C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (представител: R. Paternel, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия, Съвет на Европа

С определение от 27 май 2020 г. Съдът (седми състав) отхвърли жалбата като явно недопустима.

**Жалба, подадена на 3 декември 2019 г. от Roxtec AB срещу решението, постановено от Общия съд
(втори състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-261/18 — Roxtec/EUIPO — Wallmax**

(Дело C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Roxtec AB (представители: T. Lampel, Rechtsanwalt, K. Wagner, Rechtsanwältin, J. Olsson, advokat)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Wallmax Srl

С определение от 12 март 2020 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и разпореди жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 12 февруари 2020 г. — Wilo Salmson France SAS/Agенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Дело C-80/20)

(2020/C 279/23)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wilo Salmson France SAS

Ответници: Agенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agенția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Преюдициални въпроси

1) Що се отнася до **тълкуването на член 167 във връзка с член 178 от Директива 2006/112/ЕО** ⁽¹⁾, съществува ли разлика между момента на възникването и момента на упражняването на правото на приспадане с оглед на начина на функциониране на системата на ДДС?

За тази цел е необходимо да се установи дали правото на приспадане на ДДС може да се упражни при липсата на (валидна) данъчна фактура, издадена за направените покупки на стоки.

2) Що се отнася до **тълкуването на същите разпоредби във връзка с разпоредбата на член 14, параграф 1, буква а), първо изречение от Директива 2008/9/ЕО** ⁽²⁾, коя е процесуалната разпоредба, от гледна точка на която трябва да се преценява редовността на упражняването на правото на възстановяване на ДДС?

За тази цел е необходимо да се установи дали е възможно да бъде подадено искане за възстановяване на ДДС, станал изискуем преди „референтния период“, но фактуриран през референтния период.

3) Що се отнася до **тълкуването на същите разпоредби на член 14, параграф 1, буква а), първо изречение от Директива 2008/9/ЕО във връзка с член 167 и член 178 от Директива 2006/112/ЕО**, какви са последиците от отмяната и издаването на нови фактури за покупките на стоки преди „референтния период“ върху упражняването на правото на възстановяване на ДДС във връзка с тези покупки?

За тази цел е необходимо да се установи дали при отмяна от доставчика на първоначалните фактури, издадени за покупки на стоки, и издаването на нови фактури в по-късен момент упражняването на правото на бенефициера на възстановяване на ДДС във връзка с покупките трябва да бъде отнесено към датата на новите фактури, при положение че отмяната на първоначалните фактури и издаването на нови фактури не е в контрола на бенефициера, а изключително в дискреционната власт на доставчика.

- 4) Може ли националното законодателство да обвърже възстановяването на ДДС, предоставено съгласно Директива [2008/9/ЕО], с условие за изискуемост, при положение че правилната фактура е издадена в периода на искането?

- (¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).
- (²) Директива 2008/9/ЕО на съвета от 12 февруари 2008 година за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка (ОВ L 44, 2008 г., стр. 3).

Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 12 февруари 2020 г. — SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Дело C-81/20)

(2020/C 279/24)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Mitliv Exim SRL

Отвeтници: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли при обстоятелства като тези в главното производство разпоредбите на членове 2 и 273 от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 20[0]6 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (¹), член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и на член 325 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява налагането/въвеждането на санкции срещу данъчнозадължено юридическо лице както в административното, така и в наказателното производство — производства, които се водят едновременно срещу него, при едни и същи фактически обстоятелства — избягване на данъчно облагане, при положение че санкцията в административното производство може да се квалифицира и като наказателноправна по своя характер в съответствие с критериите, определени от европейския съд в неговата практика, и до каква степен съвкупното прилагане на тези мерки по отношение на едно и също данъчнозадължено лице има прекомерен характер?
- 2) С оглед на отговора на въпрос 1, следва ли правото на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на държавата, чрез своите данъчни органи, да не вземе предвид, при едни и същи фактически обстоятелства по избягване на данъчно облагане, в административното производство сумата, вече изплатена като парично обезщетение за вреди от престъпно деяние, и която в същото време покрива данъчните вреди, като по този начин за определен период от време тази сума не е налична, а след това в административното производство установява за данъчнозадълженото лице, и допълнителни данъчни задължения за вече погасеното задължение?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia (Румъния), постъпило на 24 февруари 2020 г. — Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamală Brașov — Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Дело C-99/20)

(2020/C 279/25)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Iulia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Siebenburgisches Nugat SRL, Hans Draser Internationales Marketing

Ответници: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Vămilor — Direcția Regională Vamaală Brașov — Biroul Vamaal de Interior Sibiu

Преюдициален въпрос

Следва ли Комбинираната номенклатура, която се съдържа в приложение I към Регламент № 2658/87 на Съвета⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че стоки, наречени общо „съставни части на комплекти корнизи за закачане на завеси, т.е. завършени тръби (лакирани, никелирани, хромирани)“, предмет на настоящия спор, се класират в подпозиция 8302 41 90 или в подпозиция 7306 30 77 от тази номенклатура?

(¹) Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ 1987 L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Timișoara (Румъния), постъпило на 28 февруари 2020 г. — SC Avio Lucos SRL/Агенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Агенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

(Дело C-116/20)

(2020/C 279/26)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Timișoara

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Avio Lucos SRL

Ответници: Агенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Агенția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли правото [на Съюза] приложимо към финансовото подпомагане за стопанската 2014 г. — по-специално Регламенти (ЕО) № 73/2009⁽¹⁾ и № 1122/2009⁽²⁾ — установяването чрез националното законодателство на задължение за представяне на доказателство за правото на ползване на площ земя с цел получаване на финансово подпомагане по схемите за площ?
- 2) В случай че изложеното по-горе право [на Съюза] допуска посочената в първия въпрос национална правна уредба, допуска ли правото [на Съюза] (включително принципът на пропорционалност) в конкретния случай, когато правото на стопанисване на земеделската площ се обосновава от бенефициера с представянето на договор за аренда на пасище (договор, по силата на който заявителят е придобил правото да стопанисва пасището на свой риск и в своя полза, срещу заплащане на аренда), национална правна уредба, която предвижда като условие за валидно сключване на такъв договор за аренда бъдещият арендатор да е само животновъд или собственик на животни?
- 3) Попада ли в определението за селскостопанска дейност по член 2 от Регламент (ЕО) № 73/2009 дейността на бенефициер по схема за площ, който сключва договор за аренда на пасище с цел придобиване на правото на стопанисване на тази площ и получаване на права на плащане през стопанската 2014 г. и впоследствие сключва договор за сътрудничество с животновъди, с който позволява безвъзмездно ползване на земята, предоставена за паша на животни, като бенефициерът запазва правото на ползване на земята, но се задължава да не възпрепятства пашата и да извършва дейности по почистване на пасището?

4) Допуска ли правото на [Съюза] тълкуване на национална правна уредба като член 431, параграф 2 от Гражданския процесуален кодекс — отнасящ се до силата на пресъдено нещо на влязло в сила съдебно решение — в смисъл че влязло в сила съдебно решение, с което се установява недопустимостта на заявление за плащане поради неспазване на националното право относно изискването за законосъобразност на документа за стопанисване/ползване на земята, за която е поискана схемата за площи през стопанската 2014 г. (в рамките на спор, в който се иска отмяна на решението за прилагане на многогодишни санкции), което тълкуване не позволява анализ на съответствието на това национално изискване с правото [на Съюза], приложимо за стопанската 2014 г. в рамките на нов спор, в който се разглежда законосъобразността на акта за възстановяване на недължимо платените на заявителя суми за същата земеделска 2014 г., акт, основан на същата фактическа обстановка и на същата национална правна уредба, които са били предмет на анализ в рамките на предходното окончателно съдебно решение?

- (¹) Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ 2009 L 30, стр. 16).
- (²) Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор. (ОВ 2009 L 316, стр. 65).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия) постъпило на 24 март 2020 г. —
DS/Porsche Inter Auto GmbH & Co KG и Volkswagen AG**

(Дело C-145/20)

(2020/C 279/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: DS

Ответници: Porsche Inter Auto GmbH & Co KG, Volkswagen AG

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 2, параграф 2, буква г) от Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (¹) да се тълкува в смисъл, че превозно средство, попадащо в приложното поле на Регламент (ЕО) 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (²), притежава обичайното качество на стоките от същия вид, което потребителят може разумно да очаква, ако превозното средство е оборудвано със забранено измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 3, точка 10 и член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) 715/2007, но въпреки това типът превозно средство има валидно ЕО типово одобрение, така че превозното средство може да се използва за движение по пътищата?
- 2) Следва ли член 5, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) 715/2007 да се тълкува в смисъл, че измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 3, точка 10 от този регламент — което е конструирано по такъв начин, че извън тестовата експлоатация при лабораторни условия рециркулацията на отработените газове може да бъде използвана в пълен обем при действителна експлоатация само ако външните температури са между 15 и 33 градуса по Целзий — е допустимо съгласно член 5, параграф 2, буква а) от този регламент или прилагането на гореспоменатото изключение е принципно изключено само поради ограничаването на пълната ефективност на рециркулацията на отработените газове до условия, които са налице в части от Европейския съюз само през около половината от годината?
- 3) Трябва ли член 3, параграф 6 от Директива 1999/44/ЕО да се тълкува в смисъл, че липсата на съответствие с договора, състояща се в оборудването на превозно средство със забранено измервателно-коригиращо устройство съгласно член 3, точка 10 във връзка с член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) 715/2007, следва да се квалифицира като незначителна по смисъла на посочената разпоредба, когато приобретателят е придобил превозното средство, въпреки че е бил запознат с наличието на това устройство и с неговото действие?

(¹) ОВ L 171, 1999 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89.

(²) ОВ L 171, 2007 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Köln (Германия)**, постъпило на 16 март 2020 г. —
AC/Deutsche Lufthansa AG

(Дело C-148/20)

(2020/C 279/28)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: AC

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициални въпроси

„Съвместима ли е Директива ЕС 2016/681 ⁽¹⁾ от 27 април 2016 г. с членове 7 и 8 от Хартата на основните права по отношение на следните въпроси:

- 1) С оглед на членове 7 и 8 от Хартата на основните права определени ли са достатъчно PNR-данните, които трябва да се предават съгласно Директивата?
- 2) С оглед на приложното ѝ поле и предвид членове 7 и 8 от Хартата на основните права въвежда ли Директивата достатъчно обективно разграничение при събирането и предаването на PNR данни по отношение на естеството на полетите и равнището на заплахата в дадена страна, както и по отношение на съпоставянето с базите данни и образците?
- 3) Съвместим ли е фиксираният и недиференциран срок за съхраняване на всички PNR данни с членове 7 и 8 от Хартата на основните права?
- 4) Предвижда ли Директивата достатъчна процесуалноправна защита на пътниците във въздушния транспорт по отношение на използването на съхраняваните PNR данни с оглед на членове 7 и 8 от Хартата на основните права?
- 5) Предвид членове 7 и 8 от Хартата на основните права гарантира ли Директивата в достатъчна степен равнището на защита на основните права в ЕС при предаването на PNR данни на органи на трети държави чрез други трети държави?

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления (ОВ L 119, 2016 г., стр. 132).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Köln (Германия)**, постъпило на 16 март 2020 г. —
DF/Deutsche Lufthansa AG

(Дело C-149/20)

(2020/C 279/29)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: DF

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициални въпроси

„Съвместима ли е Директива ЕС 2016/681 ⁽¹⁾ от 27 април 2016 г. с членове 7 и 8 от Хартата на основните права по отношение на следните въпроси:

- 1) С оглед на членове 7 и 8 от Хартата на основните права определени ли са достатъчно PNR-данните, които трябва да се предават съгласно Директивата?
- 2) С оглед на приложното ѝ поле и предвид членове 7 и 8 от Хартата на основните права въвежда ли Директивата достатъчно обективно разграничение при събирането и предаването на PNR данни по отношение на естеството на полетите и равнището на заплахата в дадена страна, както и по отношение на съпоставянето с базите данни и образците?
- 3) Съвместим ли е фиксираният и недиференциран срок за съхраняване на всички PNR данни с членове 7 и 8 от Хартата на основните права?
- 4) Предвижда ли Директивата достатъчна процесуалноправна защита на пътниците във въздушния транспорт по отношение на използването на съхраняваните PNR данни с оглед на членове 7 и 8 от Хартата на основните права?
- 5) Предвид членове 7 и 8 от Хартата на основните права гарантира ли Директивата в достатъчна степен равнището на защита на основните права в ЕС при предаването на PNR данни на органи на трети държави чрез други трети държави?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления (ОВ L 119, 2016 г., стр. 132).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Köln (Германия), постъпило на 17 март 2020 г. —
BD/Deutsche Lufthansa AG**

(Дело C-150/20)

(2020/C 279/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: BD

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициални въпроси

„Съвместима ли е Директива ЕС 2016/681 ⁽¹⁾ от 27 април 2016 г. с членове 7 и 8 от Хартата на основните права по отношение на следните въпроси:

- 1) С оглед на членове 7 и 8 от Хартата на основните права определени ли са достатъчно PNR-данните, които трябва да се предават съгласно Директивата?
- 2) С оглед на приложното ѝ поле и предвид членове 7 и 8 от Хартата на основните права въвежда ли Директивата достатъчно обективно разграничение при събирането и предаването на PNR данни по отношение на естеството на полетите и равнището на заплахата в дадена страна, както и по отношение на съпоставянето с базите данни и образците?
- 3) Съвместим ли е фиксираният и недиференциран срок за съхраняване на всички PNR данни с членове 7 и 8 от Хартата на основните права?
- 4) Предвижда ли Директивата достатъчна процесуалноправна защита на пътниците във въздушния транспорт по отношение на използването на съхраняваните PNR данни с оглед на членове 7 и 8 от Хартата на основните права?

- 5) Предвид членове 7 и 8 от Хартата на основните права гарантира ли Директивата в достатъчна степен равнището на защита на основните права в ЕС при предаването на PNR данни на органи на трети държави чрез други трети държави?

(¹) Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления (ОВ L 119, 2016 г., стр. 132).

**Преюдициално запитване от Tribunalul Mureş (Румъния), постъпило на 30 март 2020 г. — DG,
EH/SC Gruber Logistics SRL**

(Дело C-152/20)

(2020/C 279/31)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Mureş

Страни в главното производство

Ищци: DG, EH

Ответник: SC Gruber Logistics SRL

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 8 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. (¹) да се тълкува в смисъл, че изборът на приложимия закон за индивидуален трудов договор изключва прилагането на закона на държавата, в която работникът обичайно е полагал труд, или в смисъл че наличието на избор на приложим закон изключва прилагането на член 8, параграф 1, второ изречение от Регламента?
- 2) Трябва ли член 8 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. да се тълкува в смисъл, че минималната работна заплата, приложима в държавата, в която работникът обичайно полага труд, представлява право, обхванато от „разпоредбите, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение съгласно правото, което при липса на избор би било приложимо“ по смисъла на член 8, параграф 1, второ изречение от Регламента?
- 3) Трябва ли член 3 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. да се тълкува в смисъл, че не допуска посочването в индивидуалния трудов договор на разпоредбите на румънския Кодекс на труда да е равнозначно на избор на румънския закон, доколкото е всеизвестно, че в Румъния е налице законово задължение за включване на такава клауза за избор в индивидуалния трудов договор? С други думи, трябва ли член 3 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година да се тълкува в смисъл, че не допуска национални норми и практики, които включват задължително в индивидуалните трудови договори клауза за избор на румънския закон?

(¹) Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (ОВ L 177, 2008 г., стр. 6).

**Преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 3 април 2020 г. —
FI/Eurowings GmbH**

(Дело C-157/20)

(2020/C 279/32)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Въззивник: FI

Въззиваел: Eurowings GmbH

Преюдициален въпрос

Представява ли организирана от синдикална организация стачка на собствения персонал на опериращ въздушен превозвач (в конкретния случай членовете на кабинния състав) „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 от 11 февруари 2004 г. (ОВ L 46, 2006 г., стр 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Győr Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 7 април 2020 г. — „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft./Vas Megyei Kormányhivatal

(Дело C-177/20)

(2020/C 279/33)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Győr Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Отговорник: Vas Megyei Kormányhivatal

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че ако в свое решение, постановено в рамките на преюдициално производство, Съдът на Европейския съюз е установил несъвместимост на нормативна разпоредба на държава членка с правото на Съюза, тази нормативна разпоредба не може да се приложи и в последващи национални административни или съдебни производства, независимо от обстоятелството, че фактите в последващото производство не са напълно идентични с тези в предходното преюдициално производство?

Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék, по-рано Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 7 април 2020 г. — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Дело C-178/20)

(2020/C 279/34)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék, по-рано Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft

Отговорник: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли от членове 70—73 от Директива 2001/83 ⁽¹⁾ задължението лекарствен продукт, който може да се отпусне без медицинско предписание в определена държава членка, да трябва да се разглежда като лекарствен продукт, който може да се отпусне без медицинско предписание и в друга държава членка, включително когато в тази друга държава членка въпросният лекарствен продукт не разполага с разрешение за търговия и не е бил класифициран?
- 2) Обосновано ли е с оглед на закрилата на здравето и живота на хората, до която се отнася член 36 ДФЕС, количествено ограничение, което поставя възможността да се поръча и отпусне на пациента лекарствен продукт, който не разполага с разрешение за търговия в определена държава членка, но има такова разрешение в друга [държава — членка на ЕИП], в зависимост от наличието на медицинско предписание и на удостоверение от органа по лекарствата, включително когато лекарственият продукт е регистриран в другата държава членка като лекарствен продукт, за който не се изисква медицинско предписание?

⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 5 май 2020 г. —
Laudamotion GmbH/Verein für Konsumenteninformation**

(Дело C-189/20)

(2020/C 279/35)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Laudamotion GmbH

Ответник: Verein für Konsumenteninformation

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1215/2012 ⁽¹⁾, и по-специално на член 25, член 17, параграф 3 и член 19 от този регламент, при всички положения с оглед на разпоредбата на член 67 от същия регламент, да се тълкуват в смисъл, че не допускат съдебен контрол за неравноправност на споразуменията за избор на съд, имащи международен елемент, в съответствие с Директива 93/12/ЕИО ⁽²⁾, съответно съгласно съответните национални разпоредби за нейното транспониране?
- 2) Следва ли член 25, параграф 1, последната част на първото изречение от Регламент (ЕС) № 1215/2012 („освен ако споразумението е недействително по отношение на материалноправната си действителност съгласно правото на тази държава членка“) да се тълкува в смисъл, че с тази разпоредба се предоставя възможност за съдебен контрол по същество съгласно правото на държавата членка на пророгирания съд, като обемът на този съдебен контрол може и да надхвърля областта на хармонизираното право?
- 3) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос:

Следва ли националните транспониращи разпоредби, приложими при контрола за неравноправност на договорна клауза в съответствие с Директива 93/12/ЕИО, да се определят съгласно правото на държавата членка на пророгирания съд или по *lex causae* на държавата членка на сезирания съд?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от **Bundesgerichtshof (Германия)**, постъпило на 5 май 2020 г. —
DocMorris NV/Apothekerkammer Nordrhein

(Дело C-190/20)

(2020/C 279/36)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: DocMorris NV

Ответник: Apothekerkammer Nordrhein

Преюдициален въпрос

Налице ли е съответствие с разпоредбите на дял VIII, и по-специално с член 87, параграф 3 от Директива 2001/83/ЕО ⁽¹⁾, ако национална разпоредба (в случая член 7, параграф 1, първо изречение от HWG (Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens) (Закон за рекламата в здравния сектор) се тълкува в смисъл, че на установена в друга държава членка аптека за продажба на лекарствени продукти от разстояние е забранено да привлича клиенти чрез рекламирането на игра с награди, когато участието в тази игра е свързано с представянето на рецепта за лекарствен продукт за хуманна употреба, отпускан по лекарско предписание, обещаната награда не е лекарствен продукт, а е друг предмет (в случая: електрически велосипед на стойност от 2 500 EUR и електрически четки за зъби) и не следва да има опасения от поощряване на неразумното или прекалено използване на лекарствени продукти?

⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

Преюдициално запитване от **Finanzgericht Hamburg (Германия)**, постъпило на 7 май 2020 г. —
KAHL GmbH & Co KG/Hauptzollamt Hannover

(Дело C-197/20)

(2020/C 279/37)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: KAHN GmbH & Co KG

Ответник: Hauptzollamt Hannover

Преюдициални въпроси

- 1) Приложими ли са Обяснителните бележки към подпозиция 1521 90 99 ⁽¹⁾ от Комбинираната номенклатура ⁽²⁾ в частта, в която е използвана думата „стопени“?
- 2) При отрицателен отговор на първия преюдициален въпрос: трябва ли понятието „суров“ по смисъла на подпозиция 1521 90 91 от Комбинираната номенклатура да се тълкува в смисъл, че в тази подпозиция трябва да бъде класиран пчелен восък, който е бил стопен в държавата износител и от който при стопяването механично са били отстранени чужди тела, като в него все още остават чужди тела?

⁽¹⁾ Обяснителни бележки към комбинираната номенклатура на Европейския съюз (ОВ C 119, 2019 г., стр. 1)

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), в редакцията с направените изменения с Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1776 на Комисията от 9 октомври 2019 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 280, 2019 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 30 март 2020 г. — Rad Service Srl Unipersonale и др./ Del Debbio SpA и др.

(Дело C-210/20)

(2020/C 279/38)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Ответници: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop., Daf Costruzioni Stradali Srl в качеството на представител на временното обединение от предприятия (ВОП), учредено с предприятията GARC SpA и Edil Moter Srl

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 63 от Директива 2014/24 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година ⁽¹⁾ относно института на използването на капацитета на други субекти, както и принципите на свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги, посочени в членове 49 и 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), прилагането на италианската национална правна уредба в областта на използването на капацитета на други субекти и изключването от процедурите за възлагане, съдържаща се в член 89, параграф 1, четвърто изречение от Кодекса за обществените поръчки, създаден със Законодателен декрет № 50 от 18 април 2016 г., съгласно която в случай на декларации с невярно съдържание, направени от помощното предприятие относно съществуването на предишни влезли в сила присъди за извършени престъпления, потенциално годни да докажат извършването на тежко професионално нарушение, възлагащият орган трябва винаги да изключи икономическия оператор участник в тръжната процедура, без да изисква от него или да му даде възможност да посочи друго подходящо помощно предприятие в замяна на първото, както всъщност е в останалите хипотези, когато субектите, чийто капацитет икономическият оператор възнамерява да използва, не отговарят на съответния критерий за подбор или по отношение на които има задължителни основания за изключване?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО текст от значение за ЕИП (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wiesbaden (Германия), постъпило на 19 май 2020 г. — JV/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-215/20)

(2020/C 279/39)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Страни в главното производство

Жалбоподател: JV

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Преюдициални въпроси

1. Следва ли да се счита, че Директива (ЕС) 2016/681 ⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата за PNR данни“) е съвместима с Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално с членове 7, 8 и 52 от тази харта, като се има предвид преследваната с тази директива цел и изискванията за определеност и пропорционалност, както и обстоятелството, че съгласно посочената директива въздушните превозвачи предават широкообхватни данни относно всички пътници без изключение на създадени от държавите членки звена за данни за пътниците, където, без да е налице основание, тези данни се използват за автоматичното им съпоставяне с бази данни и образци и след това се съхраняват за период от пет години?

2. По-конкретно:

- a) От гледна точка на достатъчната определеност и изискването за пропорционалност, съвместим ли е с членове 7 и 8 от Хартата член 3, точка 9 от Директивата за PNR данни във връзка с приложение II към тази директива, доколкото в посочената разпоредба е регламентирано, че по смисъла на тази директива понятието „тежки престъпления“ означава престъпленията, изброени в приложение II към Директивата за PNR данни, които съгласно националното право на държава членка са наказуеми с лишаване от свобода или с мярка за задържане за максимален срок от най-малко три години?
 - б) Достатъчно определени ли са подлежащите на предаване резервационни данни на пътниците (наричани по-нататък „PNR данни“), доколкото те изискват предаването на имената (член 8, параграф 1, първо изречение във връзка с приложение I, точка 4 към Директивата за PNR данни), на информацията за редовни пътници (член 8, параграф 1, първо изречение във връзка с приложение I, точка 8 към Директивата за PNR данни) и на информацията от полето за общи забележки свободен текст (член 8, параграф 1, първо изречение във връзка с приложение I, точка 12 от Директивата за PNR данни), за да оправдаят намеса в правата по членове 7 и 8 от Хартата?
 - в) Съвместимо ли е с членове 7 и 8 от Хартата и с целта на Директивата за PNR данни обстоятелството, че освен данните на пътниците се събират и данни на трети лица, като пътническа агенция/пътнически агент (приложение I, точка 9 от Директивата за PNR данни), настойници на малолетни и непълнолетни лица (приложение I, точка 12 от Директивата за PNR данни) и други пътуващи заедно с пътниците лица (приложение I, точка 17 от Директивата за PNR данни)?
 - г) Съвместима ли е с членове 7, 8 и 24 от Хартата Директивата за PNR данни, доколкото тя урежда предаването, обработването и съхранението на резервационни данни на малолетни и непълнолетни пътници?
 - д) Като се има предвид принципът за свеждане на данните до минимум, съвместим ли е с членове 8 и 52 от Хартата член 8, параграф 2 от Директивата за PNR данни във връзка с приложение I, точка 18 към същата директива, според който предварителните данни за пътниците, доколкото те са идентични с PNR данни, се предават от въздушните превозвачи на звената за данни за пътниците на държавите членки?
 - е) Представлява ли член 6, параграф 4 от Директивата за PNR данни като правно основание за определянето на критериите, с които данните се съпоставят (така наречените образци), достатъчно предвидено от закона легитимно основание по смисъла на член 8, параграф 2 и член 52 от Хартата, както и на член 16, параграф 2 ДФЕС?
 - ж) Ограничава ли член 12 от Директивата за PNR данни намесата в правата по членове 7 и 8 от Хартата до строго необходимото, ако предаваните данни се съхраняват в звената за данни за пътниците на държавите членки за период от пет години?
 - з) Води ли деперсонализирането на данните по член 12, параграф 2 от Директивата за PNR данни до намаляване на личните данни до необходимия съгласно членове 8 и 52 от Хартата минимум, ако това деперсонализиране не е нищо повече от обратима по всяко време псевдоанонимизация?
 - и) Следва ли членове 7, 8 и 47 от Хартата да се тълкуват в смисъл, че те предвиждат пътници да бъдат информирани за деперсонализирането на техните данни в рамките на обработването (член 12, параграф 3 от Директивата за PNR данни) и по този начин да им се предоставя възможност за съдебен контрол?
3. Съвместим ли е член 11 от Директивата за PNR данни с членове 7 и 8 от Хартата, доколкото тази разпоредба позволява предаването на данни на трети държави, които не разполагат с адекватно ниво на защита на данните?
4. Предлага ли член 6, параграф 4, четвърто изречение от Директивата за PNR данни достатъчна защита срещу обработването на специални категории лични данни по смисъла на член 9 от Регламент (ЕС) 2016/679 ⁽²⁾ (наричан по-нататък „ОРЗД“) и на член 10 от Директива (ЕС) 2016/680 ⁽³⁾, ако чрез полето за общи забележки свободен текст (точка 12 от приложение I към Директивата за PNR данни) могат да се предават например данни за хранителни предпочитания, които позволяват да се правят изводи за такива специални категории лични данни?

5. Съвместимо ли е с член 13 от ОРЗД обстоятелството, че на своя уебсайт въздушните превозвачи посочват на пътници само националния закон за транспониране (в конкретния случай Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (Fluggastdatengesetz — FlugDaG) (Закон относно обработването на данни на пътници и за транспонирането на Директива 2016/681) от 6 юни 2017 г. (BGBl. I, стр. 1484)?

- (¹) Директива на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления (ОВ L 119, 2016 г., стр. 132).
- (²) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).
- (³) Директива на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 2016 г., стр. 89).

Преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg (Германия), постъпило на 7 май 2020 г. — С.Е. Roeper GmbH/Hauptzollamt Hamburg.

(Дело C-216/20)

(2020/C 279/40)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: С.Е. Roeper GmbH

Ответник: Hauptzollamt Hamburg

Преюдициални въпроси

- 1) Приложими ли са Обяснителните бележки към подпозиция 1521 90 99 (¹) от Комбинираната номенклатура (²) в частта, в която е използвана думата „стопени“?
- 2) При отрицателен отговор на първия преюдициален въпрос: трябва ли понятието „суров“ по смисъла на подпозиция 1521 90 91 от Комбинираната номенклатура да се тълкува в смисъл, че в тази подпозиция трябва да бъде класиран пчелен восък, който е бил стопен в държавата износител и от който при стопяването механично са били отстранени чужди тела, като в него все още остават чужди тела?

(¹) Обяснителни бележки към комбинираната номенклатура на Европейския съюз (ОВ С 119, 2019 г., стр. 1).

(²) Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), в редакцията с направените изменения с Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1776 на Комисията от 9 октомври 2019 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 280, 2019 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Италия), постъпило на 28 май 2020 г. — XX/OO

(Дело C-220/20)

(2020/C 279/41)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Страни в главното производство

Жалбоподател: ХХ

Ответник: ОО

Встъпила страна: WW

Преюдициален въпрос

Допускат ли член 2, член 4, параграф 3, член 6, параграф 1 и член 9 от Договора за Европейския съюз, член 67, параграфи 1 и 4, член 81 и член 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с членове 1, 6, 20, 21, 31, 34, 45 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз разпоредби на вътрешното право — като членове 42, 83 и 87 от Закон № 18 от 17 март 2020 г., решението на Министерски съвет за обявяване на национално санитарно извънредно положение за срок от шест месеца до 31 юли 2020 г. и членове 14 и 263 от Декрет-закон № 34 от 19 март 2020 г. — които, в тяхната съвкупност, удължават националното извънредно положение за Covid-19 и парализират правораздаването по граждански и наказателни дела и административната дейност на италианските съдилища до 31 януари 2021 г., нарушавайки независимостта на запитващата юрисдикция и принципа на справедлив съдебен процес, както и свързаните с тях права на лично достойнство, на свобода и сигурност, на равенство пред закона, на недопускане на дискриминация, на справедливи условия на труд, на достъп до социално-осигурителни обезщетения, на свободно движение и пребиваване?

Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Wiesbaden (Германия), постъпило на 27 май 2020 г. — ОС/Федерална република Германия

(Дело C-222/20)

(2020/C 279/42)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Страни в главното производство

Жалбоподател: ОС

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 21 и член 67, параграф 2 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба (в случая член 2, параграф 3 от Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (Закон за обработването на данни на пътниците, за транспониране на Директива (ЕС) 2016/681) от 6 юни 2017 г., BGBl. I, стр. 1484, изменен с член 2 от Закона от 6 юни 2017 г., BGBl. I, стр. 1484, наричан по-нататък „FlugDaG“), която в приложение на отворената клауза по член 2, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/681⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата за PNR данните“) предвижда и по отношение на вътрешните за ЕС полети въздушните превозвачи да предават на създадените в съответните държави членки звена за данни за пътниците (ЗДП) голям обем записи на данни за всички пътници без изключение и тези данни да бъдат — освен при резервация на полет — съхранявани без основание в тези ЗДП с цел съпоставяне с бази данни и модели и използвани, и впоследствие съхранявани?
- 2) Следва ли от членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, че националните разпоредби за транспониране (в случая член 4, параграф 1 от FlugDaG) на член 3, точка 9 във връзка с приложение II към Директивата за PNR данните, трябва изчерпателно и конкретно да изброяват релевантните национални наказателноправни норми, до които се отнасят изброените в Директивата за PNR данните престъпления?

- 3) Трябва ли членове 7 и 8 от Хартата на основните права да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба на държава членка (в случая член 6, параграф 4 от FlugDaG), която дава възможност на органите на съответната държава членка, доколкото изпълняват функции по наказателно преследване, да обработват предадените резервационни данни на пътниците и за цели, различни от предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на терористични престъпления и тежки престъпления, ако констатации, през призмата и на допълнителни сведения, дават основание за подозрение за конкретно друго престъпление?
- 4) Отворената клауза по член 2, параграф 1 от Директивата за PNR данните, която допуска национална правна уредба (в случая член 2, параграф 3 от FlugDaG), съгласно която Директивата за PNR данните следва да се прилага и по отношение на вътрешните за ЕС полети и която води до двукратно събиране на вътрешноевропейско равнище на резервационните данни на пътниците (страната на излитане и страната на местоназначение събират резервационни данни на пътниците), съвместима ли е с членове 7 и 8 от Хартата, предвид на принципа на свеждане на данните до минимум?
- 5) Ако Директивата за PNR данните не нарушава норма от по-висок ранг (вж. Verwaltungsgericht Wiesbaden (Административен съд Висбаден, Германия), определение от 13 май 2020 г., 6 K 805/19.WI) и следователно е приложима:
- а) трябва ли член 7, параграфи 4 и 5 от Директивата за PNR данните да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба на държава членка (в случая член 6, параграф 4 от FlugDaG), която дава възможност на органите на съответната държава членка, доколкото изпълняват функции по наказателно преследване, да обработват предадените резервационни данни на пътниците и за цели, различни от предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на терористични престъпления и тежки престъпления, ако констатации, през призмата и на допълнителни сведения, дават основание за подозрение за конкретно друго престъпление (т. нар. „страничен улов“)?
- б) съвместима ли е с член 7, параграф 2 от Директивата за PNR данните практиката на държава членка да включи в списъка на компетентните органи по член 7, параграф 1 от Директивата за PNR данните орган (в случая Bundesamt für Verfassungsschutz (Федерална служба за защита на Конституцията), който съгласно националното право (в случая член 5, параграф 1 във връзка с член 3, параграф 1 от Gesetz über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungsschutzes und über das Bundesamt für Verfassungsschutz (Закон за сътрудничеството между федералното правителство и федералните провинции по въпроси, свързани със защитата на Конституцията, и за Федералната служба за защита на Конституцията) няма полицейски правомощия поради национално изискване за разделяне на правомощията?

(¹) Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления (ОВ L 119, 2016 г., стр. 132).

Преюдициално запитване Sø- og Handelsretten (Дания), постъпило на 29 май 2020 г. — Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S и H. Lundbeck A/S/Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S и 2CARE4 ApS.

(Дело C-224/20)

(2020/C 279/43)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Sø- og Handelsretten

Страни в главното производство

Ищци: Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S и H. Lundbeck A/S

Ответници: Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S и 2CARE4 ApS

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 15, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/2436 (¹) на Европейския парламент и на Съвета относно марките и член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 (²) на Европейския парламент и на Съвета относно марката на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че притежателят на марката може да се противопостави на последващото пускане на пазара на лекарствен продукт, който паралелен вносител е преупаковал в нова външна опаковка, върху която отново е поставена марката, когато

- (i) вносителят е в състояние да създаде опаковка, която може да бъде пусната на пазара, и да получи реален достъп до пазара в държавата членка на внос, като наруши целостта на оригиналната външна опаковка, за да постави нови етикети на вътрешната опаковка и/или да замени листовката с указания в опаковката, като след това презапечата оригиналната външна опаковка с ново средство за проверка дали опаковката е била подправена в съответствие с член 47а от Директива 2001/83/ЕО⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно лекарствените продукти (изменена с Директива 2011/62/ЕС⁽⁴⁾ на Европейския парламент и на Съвета) и член 16 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/161⁽⁵⁾ на Комисията за показателите за безопасност, поставени върху опаковката на лекарствените продукти?
- (ii) вносителят не е в състояние да създаде опаковка, която може да бъде пусната на пазара, и да получи реален достъп до пазара в държавата членка на внос, като наруши целостта на оригиналната външна опаковка, за да постави нови етикети на вътрешната опаковка и/или да замени листовката с указания в опаковката, като след това презапечата оригиналната външна опаковка с ново средство за проверка дали опаковката е била подправена в съответствие с член 47а от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно лекарствените продукти (изменена с Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета) и член 16 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/161 на Комисията за показателите за безопасност, поставени върху опаковката на лекарствените продукти?
- 2) Трябва ли Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно лекарствените продукти (изменена с Директива 2011/62/ЕС), и по-специално член 47а и член 54, буква о) да се тълкуват в смисъл, че ново средство за проверка дали опаковката е била подправена (средство срещу подправяне), поставено на оригиналната опаковка на лекарствените продукти (във връзка с допълнителното етикетирание, след като опаковката е била отворена по такъв начин, че първоначалното средство срещу подправяне е частично или изцяло покрито и/или премахнато), по смисъла на член 47а, параграф 1, буква б) „[е] [равностойно] [...] по отношение на възможността за гарантиране на автентичността, идентификацията и осигуряването на доказателства за подправянето на лекарствения продукт“ и по смисъла на член 47а, параграф 1, буква б), подточка ii) „[е] също толкова ефективн[o], като позволява[...] проверката на автентичността и идентификацията на лекарствените продукти и осигуряването на доказателства за подправянето на лекарствените продукти“, когато опаковката на лекарствените продукти: а) показва видими следи от подправяне на оригиналното средство срещу подправяне или б) това може да се установи при докосване на продукта, включително
- (i) чрез задължителна проверка на целостта на средството срещу подправяне, извършвана от производителите, търговците на едро, фармацевтите и лицата, притежаващи разрешение или имащи право да доставят лекарствени продукти на населението (вж. член 54а, параграф 2, буква г) от Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и член 10, буква б) и членове 25 и 30 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/161 на Комисията), или
- (ii) след отварянето на опаковката на лекарствените продукти, например от пациент?
- 3) Ако отговорът на въпрос 2 е отрицателен:

Трябва ли тогава член 15 от Директива 2015/2436/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно марките, член 15 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета относно марката на Европейския съюз, и членове 36 ДФЕС и 34 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че препаковането в нова външна опаковка е обективно необходимо за действителния достъп до пазара на държавата на внос, когато не е възможно паралелният вносител да извърши допълнителното етикетирание и презапечата оригиналната опаковка в съответствие с член 47а от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. относно лекарствените продукти (изменена с Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета), т.е. без опаковката на лекарствените продукти: а) да показва видими следи, че оригиналното средство срещу подправяне е било подправено или б) това да може да бъде установено чрез докосване на продукта, както е описано във въпрос 2, по начин, който не е в съответствие с член 47а?

- 4) Трябва ли Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно лекарствените продукти (изменена с Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета) и Делегиран регламент (ЕС) 2016/161 на Комисията във връзка с членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС и член 15, параграф 2 от Директива 2015/2436/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно марките да се тълкуват в смисъл, че държава членка (в Дания: Lægemiddelstyrelsen (Датска агенция по лекарствата) има право да приеме насоки, съобразно които поначало препаковането в нова външна опаковка трябва да се извършва и само след подаване на заявление при изключителни обстоятелства (например, когато съществува риск за снабдяването с лекарствения продукт) това допълнително етикетирание и презапечаване може да се разреши чрез поставянето на нови показатели за безопасност върху оригиналната външна опаковка, или пък издаването и съблюдаването от страна на държавата членка на такива насоки е несъвместимо с членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС и/или член 47а от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно лекарствените продукти и член 16 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/161 на Комисията?

- 5) Трябва ли член 15, параграф 2 от Директива 2015/2436/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно марките и член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета относно марките във връзка с членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че преопаковането в нова външна опаковка, извършено от паралелен вносител в съответствие с насоките, установени от държава членка, както е посочено във въпрос 4, трябва да се счита за необходимо за целите на съдебната практика на Съда на Европейския съюз,
- (i) когато такива насоки са съвместими с членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС и съдебната практика на Съда на Европейския съюз относно паралелния внос на лекарствени продукти?
- (ii) когато такива насоки са несъвместими с членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС и съдебната практика на Съда на Европейския съюз относно паралелния внос на лекарствени продукти?
- 6) Трябва ли членове 34 ДФЕС и 36 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че преопаковането на лекарствен продукт в нова външна опаковка трябва да е обективно необходимо за реалния достъп до пазара на държавата на внос, дори когато паралелният вносител не е поставил отново първоначалната марка (продуктово наименование), а вместо това е поставил на новата външна опаковка продуктово наименование, което не съдържа марката на продукта на притежателя на марката („демаркиране“ [de-branding])?
- 7) Трябва ли член 15, параграф 2 от Директива 2015/2436/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно марките и член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета относно марката на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че притежателят на марка може да се противопостави на последващото пускане на пазара на лекарствен продукт, който паралелен вносител е преопаковал в нова външна опаковка, доколкото паралелният вносител е поставил отново само специфичната за продукта марка на притежателя на марката, но не е поставил отново другите марки и/или търговски обозначения, които притежателят на марката е поставил на оригиналната опаковка?

(¹) Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 336, 2015 г., стр. 1).

(²) Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).

(³) Директива 2001/83/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 2001 г., стр. 67).

(⁴) Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 година за изменение на Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба по отношение на предотвратяването на навлизането на фалшифицирани лекарствени продукти в законната верига на доставка (ОВ L 174, 2011 г., стр. 74).

(⁵) Делегиран регламент (ЕС) 2016/161 на Комисията от 2 октомври 2015 година за допълване на Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета чрез установяване на подробни правила за показателите за безопасност, поставени върху опаковката на лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 32, 2016 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Германия), постъпило на
3 юни 2020 г. — NP/Daimler AG**

(Дело C-232/20)

(2020/C 279/44)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: NP

Ответник: Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin.

Преюдициални въпроси

- 1) Когато работник е назначен в предприятие ползвател чрез агенция за временна заетост на работно място, което е открито за постоянно и не се заема по заместване, трябва ли да се приеме, че още само поради този факт назначението му вече не е „временно“ по смисъла на член 1 от Директивата за временната заетост (¹)?

- 2) Когато назначението на работник чрез агенция за временна заетост продължава до 55 месеца, трябва ли да се приеме, че то вече не е „временно“ по смисъла на член 1 от Директивата за временната заетост?
- 3) При утвърдителен отговор на първия и/или втория въпрос възникват следните допълнителни въпроси:
- 3.1 Има ли право наетият чрез агенция за временна заетост работник да иска учредяване на трудово правоотношение с предприятието ползвател, въпреки че националното право не предвижда такава санкция преди 1 април 2017 г.?
- 3.2 Трябва ли да се приеме, че национална разпоредба като член 19, параграф 2 от AÜG е в противоречие с член 1 от Директивата за временната заетост, доколкото едва от 1 април 2017 г. въвежда 18-месечен индивидуален максимален срок на назначението, но изрично предвижда да не се вземат предвид предишни периоди на назначение, при положение че при отчитане на предишните периоди назначението вече не би могло да се окачестви като временно?
- 3.3 Може ли продължаването на индивидуалния максимален срок на назначението да бъде оставено на преценката на страните по колективния трудов договор? Ако отговорът е утвърдителен, важи ли това и за страните по колективен трудов договор, които имат компетентност не относно трудовото правоотношение на съответния нает чрез агенция за временна заетост работник, а относно сектора на предприятието ползвател?

(¹) Директива 2008/104/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно работа чрез агенции за временна заетост (ОВ L 327, 2008 г., стр. 9).

Преюдициално запитване от Högsta förvaltningsdomstolen (Швеция), постъпило на 9 юни 2020 г. — Skatteverket/Skellefteå Industrihus Aktiebolag

(Дело C-248/20)

(2020/C 279/45)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta förvaltningsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Skatteverket

Ответник: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Преюдициален въпрос

Съвместима ли е с Директивата за ДДС (¹), и по-специално с членове 137, 168, 184—187, 189 и 192, разпоредба, съгласно която от собственик на недвижим имот, който е избрал да бъде облаган за строителството на сграда и е приспаднал данъка по получени доставки, платен за придобивания във връзка със строителния проект, се изисква незабавно да възстанови целия размер на платения по получени доставки данък заедно с лихвите на основание, че задължението за облагане се преустановява поради прекратяването на строителния проект преди сградата да бъде завършена и следователно не е налице отдаване под наем?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 2006 L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 10 юни 2020 г. — CY/Eurowings GmbH

(Дело C-252/20)

(2020/C 279/46)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: СУ

Ответник: Eurowings GmbH

Преюдициални въпроси

1) Налице ли право на обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ и тогава когато поради относително незначително закъснение при пристигането пътникът не е могъл да вземе директно свързващ полет и това е довело до закъснение от три часа и повече при пристигането в крайния пункт, като двата полета обаче са осъществени от различни въздушни превозвачи и резервацията не е направена от изпълняващия първата отсечка въздушен превозвач, който е ответник в главното производство?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Въздушният превозвач, който в действителност е изпълнил закъснения полет по първата отсечка, ли е „опериращият превозвач“ по смисъла на член 5, параграф 1, буква в) и член 7, параграф 1 от Регламент № 261/2004, или „опериращият превозвач“ по смисъла на член 5, параграф 1, буква в) и член 7, параграф 1 от Регламент № 261/2004 е въздушният превозвач, изпълнил навреме полета по втората отсечка, чрез който са резервирани двата полета?

3) Ако и двамата въздушни превозвачи следва да се разглеждат като „опериращи превозвачи“ по смисъла на член 5, параграф 1, буква в) и член 7, параграф 1 от Регламент № 261/2004:

Има ли тогава пътникът право да избере срещу кого от двамата въздушни превозвачи да предяви иска?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

**Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Италия), постъпило на
10 юни 2020 г. — Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta/Punto
Nautica Srl**

(Дело C-255/20)

(2020/C 279/47)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Gaeta

Ответник: Punto Nautica Srl

Преюдициални въпроси

Трябва ли решение на Съда на Европейския съюз по дело C-82/12 и член 3, параграф 2 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат действащата италианска правна уредба, а именно член 17 от Законодателен декрет № 398 от 21 декември 1990 г. и член 3, параграф 1 от Закон № 19 от 2011 г. за регион Лацио [...], с която изглежда се въвежда регионален данък върху бензина за моторни превозни средства, който няма изискваното от посочената общностна директива „специално предназначение“?

⁽¹⁾ Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти (ОВ L 76, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129).

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 9 юни 2020 година — „Вива Телеком България“ ЕООД / Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София

(Дело С-257/20)

(2020/С 279/48)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Вива Телеком България“ ЕООД

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — София

Преюдициални въпроси

1. Принципът на пропорционалността по член 5, параграф 4 и член 12, буква б) от Договора за Европейския съюз и правото на ефективни правни средства за защита пред съд по член 47 от Хартата на Европейския съюз допускат ли национална правна уредба като член 16, алинея 2, точка 3 от ЗКПО?
2. Плащанията на лихви по член 4, параграф 1, буква г) от Директива 2003/49/ЕО⁽¹⁾ представляват ли разпределение на печалбата, за което е приложим член 5 от Директива 2011/96/ЕО⁽²⁾?
3. За плащания по безлихвен заем с падеж 60 години след сключването му, обхванат от член 4, параграф 1, буква г) от Директива 2003/49/ЕО, приложима ли е уредбата по член 1, параграф 1, буква б), параграф 3 и член 5 от Директива 2011/96/ЕО?
4. Член 49 и член 63, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 1, параграф 1, буква б), параграф 3 и член 5 от Директива 2011/96/ЕО и член 4, параграф 1, буква г) от Директива 2003/49/ЕО допускат ли национална правна уредба като член 195, алинея 1, член 200, алинея 2 от ЗКПО и член 200а, алинея 1 и алинея 5, точка 4 от ЗКПО (отменен) в редакциите, действали от 1.1.2011 г. до 1.1.2015 г., и член 195, алинея 1, алинея 6, точка 3 и алинея 11, точка 4 от ЗКПО в редакцията след 1.1.2015 г. и данъчна практика, при които се облагат с данък при източника неизплатени лихви по безлихвен заем, предоставен от дружество майка в друга държава членка на местно дружество с падеж 60 години след 22.11.2013 г.?
5. Член 3, параграф 1, букви з)—й) , член 5, параграф 1, букви а) и б), член 7, параграф 1 и член 8 от Директива 2008/7/ЕО⁽³⁾ на Съвета от 12 февруари 2008 г. относно косвените данъци върху набирането на капитал допускат ли национална правна уредба като член 16, алинея 1 и алинея 2, точка 3 и член 195, алинея 1 от ЗКПО за облагане с данък при източника на фиктивен доход от лихви, определен по безлихвен заем, предоставен на местно дружество от дружество от друга държава членка — едноличен собственик на капитала на заемателя?
6. Транспонирането на Директива 2003/49/ЕО от 2011 г. преди изтичане на преходния период по приложение VI, раздел „Данъчна политика“, точка 3 от Акта и Протокола към Договора за присъединяване на България към Европейския съюз в член 200, алинея 2 и член 200а, алинея 1 и алинея 5, точка 4 от ЗКПО с определена данъчна ставка от 10 % вместо предвидените в Акта и Протокола към Договора за присъединяване максимални 5 % не нарушава ли принципа на правната сигурност и защита на оправданите правни очаквания?

(¹) Директива 2003/49/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 година относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави-членки
ОВ 2003, L 157, стр. 49; специално българско издание: глава 9, том 2, стр. 75

(²) Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави-членки
ОВ 2011, L 345, стр. 8

(³) ОВ 2008, L 46, стр. 11

**Преюдициално запитване, отправено от Районен съд Луковит (България) на 15 юни 2020 година —
VB / Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ към Министерство на
вътрешните работи**

(Дело C-262/20)

(2020/C 279/49)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд Луковит

Страни в главното производство

Ищец: VB

Ответник: Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ към Министерство на вътрешните работи

Преюдициални въпроси

1. Ефективната защита по чл. 12, б. „а“ от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ изисква ли нормалната продължителност на нощния труд на полицаи и пожарникари да е по-кратка от установената нормална продължителност на труда през деня?
2. Принципът на равенство, залегнал в чл. 20 и чл. 31 от Хартата за основните права на Европейския съюз изисква ли определената в националното право нормална продължителност на нощния труд 7 часа за работници в частния сектор, да се прилага и за работници в публичния сектор, включително за полицаи и пожарникари?
3. Ефективното постигане на целта по § 8 от Преамбюла на Директива 2003/88/ЕО — да се ограничи продължителността на нощния труд, изисква ли националната правна уредба изрично да посочи каква е нормалната продължителност на нощния труд, включително на заетите в публичния сектор?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време
ОВ 2003, L 299, стр. 9; специално българско издание: глава 5, том 7, стр. 3

**Преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg (Австрия), постъпило на 15 юни 2020 г. —
Airhelp Limited/Laudamotion GmbH**

(Дело C-263/20)

(2020/C 279/50)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Korneuburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Airhelp Limited

Ответник: Laudamotion GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 5, параграф 1, буква в) и член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че пътникът има право на обезщетение, когато часът на излитане е изтеглен от първоначално 14,40 ч. за 08,25 ч. в същия ден?

- 2) Трябва ли член 5, параграф 1, буква в), първо—трето тире от Регламент (ЕО) № 261/2004 да се тълкува в смисъл, че преценката дали пътникът е информиран за отмяната, трябва да се извършва само с оглед на тази разпоредба, както и че не допуска прилагането на национална правна уредба относно получаването на съобщения, която е приета с оглед на транспонирането на Директива 2000/31/ЕО ⁽²⁾ и която съдържа фикция за получаване?
- 3) Трябва ли член 5, параграф 1, буква в), първо—трето тире от Регламент (ЕО) № 261/2004 и член 11 от Директивата за електронната търговия да се тълкуват в смисъл, че когато пътникът е направил резервация за полета чрез платформа за резервации, при положение че пътникът е предоставил телефонния си номер и адреса на електронната си поща, но платформата за резервации е препратила на въздушния превозвач телефонния номер и адрес на електронна поща, автоматично генериран от платформата за резервации, изпращането на уведомление за изтеглянето на полета за по-ранен час на автоматично генерирания адрес на електронна поща следва да се квалифицира като информиране, съответно получаване на уведомлението за изтеглянето, дори и когато платформата за резервации не предава или предава със закъснение на пътника уведомлението на въздушния превозвач?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

⁽²⁾ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257).

**Преюдициално запитване от Landesgericht Korneuburg (Австрия) постъпило на 18 юни 2020 г. —
AG и др./Austrian Airlines AG**

(Дело C-270/20)

(2020/C 279/51)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Korneuburg

Страни в главното производство

Жалбоподатели: AG, MG, HG, всички непълнолетни лица, законно представлявани

Ответник: Austrian Airlines AG

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че въздушният превозвач може да намали правото на обезщетение съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Регламента и когато в резултат на отмяната на резервирания полет на пътниците е предложен премаршрутиран полет, чието време на излитане и на пристигане по разписание е съответно 11:55 часа преди времето на излитане и на пристигане на отменения полет?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 23 юни 2020 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-275/20)

(2020/C 279/52)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* Европейска комисия (представители: J.-F. Brakeland, M. Afonso, D. Schaffrin)*Ответник:* Съвет на Европейския съюз**Искания на жалбоподателя**

— да отмени Решение (ЕС) 2020/470 ⁽¹⁾ на Съвета от 25 март 2020 година за продължаване на срока на действие на правото, предоставяно за съвместно продуцирани аудио-визуални творби, както е предвидено в член 5 от Протокола относно сътрудничеството в областта на културата към Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Подадената от Комисията жалба за отмяна се отнася до подновяването за срок от 3 години на правото съвместно продуцирани аудио-визуални творби от страна на ЕС и Корея да се ползват от съответните схеми за насърчаване на културното съдържание от местен и регионален характер, както е предвидено в член 5 от Протокола относно сътрудничеството в областта на културата към Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна.

В подкрепа на жалбата си Комисията се позовава само на едно основание.

Комисията счита, че като основава решението си на член 3, параграф 1 от Решение (ЕС) 2015/2169 ⁽²⁾ на Съвета от 1 октомври 2015 година за сключване на Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна, а не на член 218, параграф 6 ДФЕС, както предлага Комисията, Съветът се позовал на правно основание от вторичното право, което не е предвидено в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Така Съветът нарушил принципа на предоставената компетентност, предвиден в член 13, параграф 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), и принципа на институционалното равновесие, развит в практиката на Съда.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2020/470 на Съвета от 25 март 2020 година за продължаване на срока на действие на правото, предоставяно за съвместно продуцирани аудио-визуални творби, както е предвидено в член 5 от Протокола относно сътрудничеството в областта на културата към Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна (ОВ L 101, 2020 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2015/2169 на Съвета от 1 октомври 2015 година за сключване на Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Корея, от друга страна (ОВ L 307, 2015, стр. 2).

Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 30 юни 2020 г. — EL и CP/Ryanair Designated Activity Company

(Дело C-287/20)

(2020/C 279/53)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищци: EL, CP

Ответник: Ryanair Designated Activity Company

Преюдициален въпрос

Представява ли организирана от синдикална организация стачка на собствения персонал на опериращ въздушен превозвач „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾?

В това отношение от значение ли е обстоятелството дали преди стачката са водени преговори с органа, който представлява интересите на работниците?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 28 май 2020 г. — АСМО и др./ЕСП

(Дело T-330/20)

(2020/C 279/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: АСМО Sàrl (Люксембург, Люксембург) и 69 други жалбоподатели (представители: T. Soames, N. Chesaites, адвокати, и R. East, Solicitor)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени член 2 от Решение SRB/EES/2020/52 от 17 март 2020 година на Единния съвет за реструктуриране, целящ да се определи дали следва да бъде предоставено обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от мерките за реструктуриране, взети спрямо Banco Popular Español S.A. (наричано по-нататък обжалваното решение); и/или
- да отмени член 1 от обжалваното решение; и/или
- да отмени член 3 от обжалваното решение; и/или
- при условията на евентуалност, да отмени изцяло обжалваното решение;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди, че обжалваното решение, и по-специално констатацията в него, че не се дължи обезщетение на кредиторите (включително жалбоподателите) съгласно член 76, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ (член 2), е опорочена от явни грешки в преценката и от грешки при прилагане на правото и следователно нарушава правото на собственост на жалбоподателите. По-конкретно жалбоподателите твърдят, че ЕСП е допуснал явни грешки в преценката и грешки при прилагането на правото, като е приел обжалваното решение въз основа на приложените към него доклад за оценка („Valuation 3 Report“) и „пояснение“, изготвени от Deloitte Réviseurs d'Entreprises (наричано по-нататък Deloitte), в които се посочвало, че жалбоподателите не са щели да получат вземанията си, ако спрямо Banco Popular беше образувано обикновено производство по несъстоятелност в Испания.
2. Второ основание, с което се твърди, че решението на ЕСП да възложи на Deloitte осъществяването на Оценка 3 е опорочено от явни грешки в преценката и/или грешки при прилагане на правото, доколкото Deloitte не отговаряло на основния критерий за независимост по член 20, параграф 16 от Регламент (ЕС) № 806/2014.
3. Трето основание, с което се твърди, че ЕСП неправилно делегирал на Deloitte правомощията си за вземане на решения, предоставени с Регламент (ЕС) № 806/2014, в нарушение на принципа, прогласен в съдебната практика на Съюза в принципното решение по дело Meroni⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение от 13 юни 1958 г., Meroni/Върховен орган (9/56, EU:C:1958:8).

Жалба, подадена на 27 май 2020 г. — KI/eu-LISA

(Дело T-338/20)

(2020/C 279/55)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* KI (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, lawyers)*Ответник:* Европейска агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени решението от 15 юли 2019 г. за преместване на жалбоподателя на друга работа,
- доколкото е необходимо, да отмени решението от 17 февруари 2020 г., с което се отхвърля жалбата на жалбоподателя,
- да присъди обезщетение за претърпени неимуществени вреди, оценени на 10 000 EUR, и
- да осъди ответника за заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първото основание е твърдяна незаконосъобразност на решението на изпълнителния директор от 25 юни 2019 г., потвърдено и допълнено от решението на изпълнителния директор от 29 август 2019 г., тъй като то нарушава изискванията за справедливо и прозрачно сравнително съпоставяне на заслугите, принципа за недопускане на дискриминация, член 41 от Хартата и интереса на службата.
2. Второто основание е твърдението, че решението за преместване на друга работа явно нарушава интереса на службата и принципа за назначаване на равностойна длъжност.
3. Третото основание е нарушение на правото на изслушване, на задължението за мотивиране и на член 41 от Хартата.
4. Четвъртото основание е нарушение на задължението за полагане на грижа и на член 31, параграф 2 от Хартата, член 1д от Правилника за длъжностните лица, Директива 2003/88/ЕО относно някои аспекти на организацията на работното време, както и нарушение на принципа за недопускане на дискриминация.

Иск, предявен на 11 юни 2020 г. — Net Technologies Finland/REA

(Дело T-358/20)

(2020/C 279/56)

*Език на производството: английски***Страни***Ищец:* Net Technologies Finland Oy (Хелзинки, Финландия) (представители: S. Pappas и N. Kyriazopoulou, lawyers)*Ответник:* Изпълнителна агенция за научни изследвания

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да обяви, че: i) Изпълнителната агенция за научни изследвания е нарушила договорните си задължения, произтичащи от Споразумението за отпускане на помощ FP7-SEC-2012-312484, сключено в контекста на Седма рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности; ii) искането, което се съдържа в дебитно известие № 3242005872, за възстановяване на недължимо изплатена помощ в размер на 171 342.97 EUR, и искането, което се съдържа в дебитно известие № 3242005825, за възстановяване на сумата от EUR 17 134.30, съставляваща неустойка, е неоснователно и iii) съответните разходи за „вътрешни консултанти“ са допустими и
- да осъди ответника да понесе направените от него съдебни разноски, както и разноските на жалбоподателя в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска ищецът изтъква изложените по-долу основания.

1. Първото основание е, че издавайки оспорваните дебитни известия, REA е изтъкувала грешно клаузите относно допустимостта на разходите и не е изпълнила договорните си задължения, тъй като разходите за „вътрешни консултанти“ отговарят на условията за допустимост, установени в Споразумението за отпускане на помощ, и следователно по отношение на тях не може да се прави каквото и да е искане за възстановяване.
2. Второто основание е, че REA не изпълнява добросъвестно договора.
3. Третото основание е, че REA е нарушила принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 18 юни 2020 г. — KN/ЕИСК

(Дело T-377/20)

(2020/C 279/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: KN (представители: M. Casado García-Hirschfeld и M. Aboudi, адвокати)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима,
- да отмени обжалваното решение от 9 юни 2020 г., връчено на 17 юни 2020 г.,
- да присъди обезщетение за неимуществена вреда в размер на 200 000 EUR и обезщетение за имуществена вреда в размер на 50 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание — нарушаване на процесуалните правила и на основните права на добра администрация и правото на изслушване, както и нарушаване на принципа на пропорционалност.
2. Второ основание — нарушаване на принципа на презумпцията за невинност и на принципа на безпристрастност.
3. Трето основание — нарушаване на принципа на правна сигурност съгласно максимата „nulla poena sine lege“ (принцип на законоустановеност на наказанията) и на принципа на забрана на обратното действие.

4. Четвърто основание — нарушаване на принципа на поверителност на дисциплинарните производства и на съдебната информация, както и явно нарушаване на гаранциите, предоставени с Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).

Иск, предявен на 16 юни 2020 г. — ОС (*)/Комисия

(Дело T-384/20)

(2020/С 279/58)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: ОС (*) (представител: В. Christianos, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищцата моли Общия съд:

- да осъди Европейската комисия да ѝ заплати общата сума от един милион и сто хиляди евро (1 100 000 EUR) като обезщетение за неимуществените вреди, които същата твърди, че е претърпяла до днес, и
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Ищцата изтъква следните основания в подкрепа на иска.

1. С настоящия иск на основание член 268 и член 340, втора алинея ДФЕС ищцата иска да ѝ бъде присъдено обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпяла вследствие на незаконосъобразните действия и бездействия на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), в резултат на публикуването от последната на прессъобщение № 13/2020, с което твърди, че незаконно са разпространени засягащи я лични данни и невярна информация.
2. Според ищцата, а) като е направила публични (посредством разпространението на прессъобщението до широката публика) нейни лични данни, и б) като е разпространила неточна и невярна информация във въпросното съобщение, OLAF е допуснала явно нарушение на нормите, които предоставят права на частноправни субекти.
3. По-конкретно, с поведението си OLAF е нарушила: разпоредбите на член 4, параграф 1, букви а) и б), членове 5 и 6, и член 15, параграф 3 от Регламент 2018/1725 ⁽¹⁾, разпоредбите на член 10, параграф 5 и член 9, параграф 1 от Регламент № 883/2013 ⁽²⁾ и презумпцията за невиновност, правото на добра администрация и принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).

⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 2013 г., стр. 1).

(*) Информацията е заличена или заменена в съответствие с правната рамка относно личните данни и/или поверителността.

Жалба, подадена на 23 юни 2020 г. — КО/Комисия

(Дело T-389/20)

(2020/C 279/59)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* КО (представители: S. Rodrigues и A. Champetier, lawyers)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени решението от 18 октомври 2019 г., с което РМО [Службата „Управление и изплащане на индивидуалните права“] отказва да предостави на жалбоподателя надбавката за експатриране, както и, ако е необходимо, решението от 20 март 2020 г., с което ответникът е отхвърлил подадената от жалбоподателя жалба по административен ред на основание член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица, и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски по производството.

Основания и основни доводи*Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.*

1. Първо основание: нарушение на член 69 от Правилника за длъжностните лица и на член 4, параграфи 1 и 2 от приложение VII към Правилника за длъжностните лица.
2. Второ основание: нарушение на принципа на добра администрация и на задължението за полагане на грижа.

Жалба, подадена на 17 юни 2020 г. — Scandlines Danmark и Scandlines Deutschland/Комисия

(Дело T-390/20)

(2020/C 279/60)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподатели:* Scandlines Danmark ApS (Копенхаген, Дания), Scandlines Deutschland GmbH (Хамбург, Германия) (представител: L. Sandberg-Mørch, адвокат)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателите искат от Общия съд:*

- да отмени решението на Европейската комисия от 20 март 2020 г. относно държавна помощ SA.39078 — 2019/C (ex 2014/N), която Дания е отпуснала на Femern A/S за планирането и изграждането на постоянна транспортна връзка между Дания и Германия в пролива Фемарн,
- да осъди Комисията да заплати разноските на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание — Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС и член 1, букви г) и д) от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета ⁽¹⁾, като е определила: i) всички държавни гаранции и държавни заеми, отпуснати съгласно Закона за строителството, като една-единствена помощ ad hoc, и ii) една капиталова инжекция и всички държавни гаранции и държавни заеми, отпуснати съгласно Закона за планирането, като друга една-единствена помощ ad hoc, докато всеки един от държавните заеми и държавните гаранции следва да представлява отделна мярка за помощ ad hoc, за която Комисията индивидуално се уведомява, когато между Femern A/S и датските власти е постигнато споразумение за сроковете на всеки държавен заем и държавна гаранция.
2. Второ основание — Комисията е нарушила член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и Съобщението за ВПОИ ⁽²⁾, като е допуснала грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, като е приела, че помощта е съвместима с вътрешния пазар. Това основание се разделя на четири части:
 - първо, жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е приела, че постоянната транспорта връзка е от европейски интерес,
 - второ, Комисията неправилно е приела, че помощта е необходима, тъй като помощта няма стимулиращ ефект и не отговаря на изискванията за съпоставителния сценарий и съществуването на алтернативни проекти, определени в Съобщението за ВПОИ. Комисията също така е допуснала нарушение в обжалваното решение, като се е основала на погрешно ниска вътрешна норма на възвръщаемост, която е била изчислена въз основа на много кратък жизнен цикъл на проекта от 40 години, което не отговаря на действителния жизнен цикъл на тази инфраструктура, т.е. периода, през който Femern A/S ще може да използва икономически постоянната транспорта връзка,
 - трето, Комисията неправилно е приела, че помощта е пропорционална, тъй като е безсрочна. Комисията също така е допуснала няколко явни грешки при анализа на ликвидния дисбаланс. Комисията се е позовала погрешно на много краткия жизнен цикъл на проекта, което е довело до по-голям дял на разходите в сравнение с приходите от експлоатация на постоянната транспортна връзка; Комисията е подценила предвидените приходи на Femern A/S и е надценила предвидените разходи, като по-специално е включила експлоатационни разходи в изчислението на ликвидния дисбаланс. Накрая, Комисията неправилно е приела, че елементът на помощта се състои в лихвения процент, платен от Femern A/S на датската държава, докато поради факта, че никой частноправен субект не е искал да инвестира в проекта без значителна държавна помощ, елементът на помощта се състои от цялата сума на държавните заеми и от сумите на заемите, обезпечени с държавните гаранции,
 - четвърто — Комисията неправилно е приела, че помощта не е предизвикала неоправдано нарушаване на конкуренцията, тъй като помощта е довела до създаването на господстващо положение за Femern A/S на съответния пазар, тя създава свръхкапацитет и позволява на Femern A/S да прилага цени, които са по-ниски от разходите. Накрая, Комисията не е отчела факта, че помощта е използвана за ограничаване на достъпа до пристанището на жалбоподателя в Германия. Комисията не е взела предвид, че тези отрицателни последици надхвърлят положителните последици от помощта.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

⁽²⁾ Съобщение на Комисията — Критерии за анализа на съвместимостта с вътрешния пазар на държавна помощ за насърчаване изпълнението на важни проекти от обшоевропейски интерес (ОВ C 188, 2014 г., стр. 4).

Жалба, подадена на 17 юни 2020 г. — Stena Line Scandinavia/Комисия

(Дело T-391/20)

(2020/C 279/61)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Stena Line Scandinavia AB (Гьотеборг, Швеция) (представител: L. Sandberg-Mørch, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 20 март 2020 г. относно държавна помощ SA.39078 — 2019/C (ex 2014/N), която Дания е отпуснала на Femern A/S,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъкват две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първо основание — Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС и член 1, букви г) и д) от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета ⁽¹⁾, като е определила: i) всички държавни гаранции и държавни заеми, отпуснати съгласно Закона за строителството, като една-единствена помощ ad hoc, и ii) една капиталова инжекция и всички държавни гаранции и държавни заеми, отпуснати съгласно Закона за планирането, като друга една-единствена помощ ad hoc, докато всеки един от държавните заеми и държавните гаранции следва да представлява отделна мярка за помощ ad hoc, за която Комисията индивидуално се уведомява, когато между Femern A/S и датските власти е постигнато споразумение за сроковете на всеки държавен заем и държавна гаранция.
2. Второ основание — Комисията е нарушила член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС и Съобщението за ВПОИ ⁽²⁾, като е допуснала грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, като е приела, че помощта е съвместима с вътрешния пазар. Това основание се разделя на четири части:
 - първо, жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е приела, че постоянната транспорта връзка е от европейски интерес,
 - второ, Комисията неправилно е приела, че помощта е необходима, тъй като помощта няма стимулиращ ефект и не отговаря на изискванията за съпоставителния сценарий и съществуването на алтернативни проекти, определени в Съобщението за ВПОИ. Комисията също така е допуснала нарушение в обжалваното решение, като се е основала на погрешно ниска вътрешна норма на възвръщаемост, която е била изчислена въз основа на много кратък жизнен цикъл на проекта от 40 години, което не отговаря на действителния жизнен цикъл на тази инфраструктура, т.е. на периода, през който Femern A/S ще може да използва икономически постоянната транспортна връзка,
 - трето, Комисията неправилно е приела, че помощта е пропорционална, тъй като е безсрочна. Комисията също така е допуснала няколко явни грешки при анализа на ликвидния дисбаланс. Комисията се е позовала погрешно на много краткия жизнен цикъл на проекта, което е довело до по-голям дял на разходите в сравнение с приходите от експлоатацията на постоянната транспортна връзка; Комисията е подценила предвидените приходи на Femern A/S и е надценила предвидените разходи, като по-специално е включила експлоатационни разходи в изчислението на ликвидния дисбаланс. Накрая, Комисията неправилно е приела, че елементът на помощта се състои в лихвения процент, платен от Femern A/S на датската държава, докато, поради факта че никой частноправен субект не е искал да инвестира в проекта без значителна държавна помощ, елементът на помощта се състои от цялата сума на държавните заеми и от сумите на заемите, обезпечени с държавните гаранции,
 - четвърто — Комисията неправилно е приела, че помощта не е предизвикала неоправдано нарушаване на конкуренцията, тъй като помощта е довела до създаването на господстващо положение за Femern A/S на съответния пазар, тя създава свръхкапацитет и позволява на Femern A/S да прилага цени, които са по-ниски от разходите. Комисията не е взела предвид, че тези отрицателни последици надхвърлят положителните последици от помощта.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

⁽²⁾ Съобщение на Комисията — Критерии за анализа на съвместимостта с вътрешния пазар на държавна помощ за насърчаване изпълнението на важни проекти от общоевропейски интерес (ОВ C 188, 2014 г., стр. 4).

Жалба, подадена на 23 юни 2020 г. — Front Polisario/Съвет**(Дело T-393/20)**

(2020/C 279/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Фронт Полисаро) (представител: G. Devers, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме, че жалбата му е допустима;
- да отмени обжалваното решение;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу Решение (ЕС) 2020/462 на Съвета от 20 февруари 2020 година за позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Комитета за асоцииране, създаден с Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Кралство Мароко, от друга страна, във връзка с обмена на информация с цел оценка на въздействието на споразумението под формата на размяна на писма за изменение на Евро-средиземноморското споразумение (ОВ L 99, 2020 г., стр. 13), жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, изведено от липсата на правна база на посоченото решение поради незаконосъобразността на Решение 2019/217. Това основание се разделя на десет части.

1. Първа част: липса на компетентност на Съвета за приемане на обжалваното решение, доколкото Европейският съюз и Кралство Мароко нямат компетентност да сключват международни договори, включващи Западна Сахара, вместо и от името на народа, населяващ тази територия и представляван от Фронта Полисаро.
2. Втора част: неизпълнение на задължението за разглеждане на въпроса за спазването на основните права и на международното хуманитарно право, доколкото Съветът не е разгледал този въпрос, преди да приеме обжалваното решение.
3. Трета част: нарушение от Съвета на неговото задължение да изпълнява решенията на Съда, доколкото обжалваното решение не взема предвид мотивите на решението на Съда от 27 февруари 2018 г., *Western Sahara Campaign UK* (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Четвърта част: нарушение на основните принципи и ценности, от които се ръководи дейността на Съюза на международната сцена, доколкото:
 - първо, в нарушение на правото на народите с оглед на тяхното национално единство, с Решение 2019/217 се отрича съществуването на народа сахрави, като той се заменя с израза „съответното население“;
 - второ, в нарушение на правото на народите да разполагат свободно със собствените си природни ресурси, с Решение 2019/217 се сключва международно споразумение, с което, без съгласието на народа сахрави, се организира използването на неговите ресурси;
 - трето, Решение 2019/217 се отнася до сключването с Кралство Мароко на международно споразумение, което се прилага в окупираната Западна Сахара, в рамките на анексионната политика на Кралство Мароко спрямо тази територия и на системните нарушения на основните права, което предполага продължаването на тази политика.
5. Пета част: нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, доколкото обжалваното решение противоречи на изявленията на Съюза, които многократно е потвърждавал необходимостта от спазването на принципите на самоопределение и на относително действие на договорите.

6. Шесто основание: погрешно тълкуване на принципа на пропорционалност, тъй като поради отделния и различен статут на Западна Сахара, на нематериалния характер на правото на самоопределение и на качеството на трета страна на народа сахрави, Съветът няма компетентност да изгражда връзка на пропорционалност между възможните „ползи“ на споразумението за икономиката на тази територия, произтичащи от предоставянето на преференции, които били по-големи от отрицателните последици, като екстензивното използване на природните ресурси, по-специално на запасите от подпочвени води.
7. Седма част: нарушение на правото на самоопределение, доколкото:
 - първо, с Решение 2019/217 и сключеното с него споразумение се отрича националното единство на народа сахрави като субект на правото на самоопределяне, като той се заменя с израза „съответното население“;
 - второ, при все, че сключеното с него споразумение за изменение организира износа на природните ресурси на народа сахрави към Съюза, които са определени като ресурси с марокански произход, Решение 2019/217 отрича принципно суверенното право на този народ да разполага свободно със собствените си природни ресурси и го лишава от неговия поминък;
 - трето, с оглед на териториалния компонент на правото на самоопределение, от една страна, като се отнася до сключването с Кралство Мароко на международно споразумение, приложимо към намиращата се под мароканска окупация част от Западна Сахара, Решение 2019/217 нарушава правото на народа сахрави на зачитане на териториалната цялост на неговата национална територия, доколкото отрича отделния и различен статут на тази територия и подкрепя незаконното му разделяне от мароканската „Стена“. От друга страна, като определя продуктите от Западна Сахара като продукти с марокански произход, сключеното с Решение 2019/217 споразумение представлява нарушение на отделния и различен статут на Западна Сахара, тъй като води до прикриване на истинската страна на произход на тези продукти.
8. Осма част: нарушение на принципа на относителното действие на договорите, доколкото с използването на израза „съответното население“ Решение 2019/217 и сключеното с него споразумение отричат съществуването на народа сахрави, представяван от Фронта Полисарио, в качеството му на трета страна в отношенията между ЕС и Мароко и без негово съгласие му налагат международни задължения, свързани с неговата национална територия и природни ресурси.
9. Девета част: нарушение на международното хуманитарно право и на международното наказателно право, доколкото:
 - първо, Решение 2019/217 се отнася до сключване на международно споразумение, приложимо за Западна Сахара, въпреки че мароканските окупационни сили не разполагат с *ius tractatus* по отношение на тази територия и имат забрана за използването на природните ѝ ресурси;
 - второ, като използват израза „съответното население“, което води до включването на мароканските заселници в окупираната сахравска територия, Решение 2019/217 и сключеното с него споразумение подкрепят и потвърждават трансфера на население, извършен от Кралство Мароко в пълен разрез с член 49, алинея 6 от Четвъртата Женевска конвенция и с член 8, параграф 2, буква б), точка viii) от Статута на Международния наказателен съд;
 - трето, като предоставя тарифни преференции на „мароканските“ продукти с произход от Западна Сахара, Решение 2019/217 насърчава мароканските заселници да се установят трайно на окупираната територия, за да се възползват от въведените със споразумението за изменение предимства в пълен разрез с горепосочените разпоредби.
10. Десета част: нарушение от страна на Съюза на задълженията му съгласно правото на международната отговорност, доколкото като се сключва с Кралство Мароко международно споразумение, приложимо за Западна Сахара, с Решение 2019/217 се утвърждават тежките нарушения на международното право, извършени от мароканските окупационни сили срещу народа на Западна Сахара и се съдейства за продължаване на положението, произтичащо от тези нарушения.

Жалба, подадена на 26 юни 2020 г. — Allergan Holdings France/EUIPO — Dermavita Company (JUVEDERM)

(Дело T-397/20)

(2020/С 279/63)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Allergan Holdings France SAS (Курбевау, Франция) (представители: J. Day, Solicitor и T. de Naan, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Dermavita Company SARL (Бейрут, Ливан)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „JUVEDERM“ — марка на Европейския съюз № 2 196 822

Производство пред EUIPO: производство за обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 април 2020 г. по преписка R 8772019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени точки 3 и 4 от диспозитива на решението, тъй като с тях се отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу отмяната на неговата регистрация като марка на Европейския съюз № 2 196 822 „JUVEDERM“ за „кожни импланти“ и жалбоподателят се осъжда да заплати направените от него разноски,
- да осъди EUIPO и Dermavita Company Ltd да понесат направените от тях съдебни разноски и да платят разноските на жалбоподателя, включително тези, които е направил пред четвърти апелативен състав на EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 64, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 19 юни 2020 г. — Wuxi Suntech Power/Комисия

(Дело T-403/20)

(2020/С 279/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Уси, Китай) (представители: Y. Melin и B. Vigneron, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/444 на Комисията от 25 март 2020 година за обявяване за недействителни на фактури, издадени от Wuxi Suntech Power Co. Ltd в нарушение на ангажимента, отменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1570;
- да осъди Комисията и встъпилите страни, които евентуално бъдат допуснати в подкрепа на исканията ѝ в хода на производството, да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: жалбоподателят твърди, че са допуснати явна грешка в преценката на фактите по случая и нарушения на член 8 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз, и член 13 от Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз, и по-специално на параграф 9 от него, тъй като било счетено, че жалбоподателят е нарушил условията на ангажимента, одобрен от Комисията и CCCME от името *inter alia* на жалбоподателя. Жалбоподателят действал в съответствие с ангажимента, отчитайки фактурите, съответстващи на извършените от Suntech Europe France, Suntech Power Italy Co., Srl и Suntech Power Deutschland GmbH препродажби на първия независим клиент в Съюза, докато престане да бъде свързан с тези дружества. Жалбоподателят действал в съответствие с ангажимента и като своевременно уведомил Комисията за промяната в дяловото му участие след извършено реструктуриране, с което бил сложен край на свързаността на жалбоподателя с посочените по-горе дружества.
2. Второ основание: жалбоподателят твърди, че дори да е нарушил ангажимента, *quod non*, Комисията е действала незаконосъобразно, обявявайки съответните фактури за недействителни и събирайки мита по тях, тъй като правомощията, на които се позовава за да направи това, са или с изтекъл срок и/или са отменени. До това се стигнало, тъй като срокът на действие на Регламенти за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 и № 1239/2013 изтекъл на 7 декември 2015 г. Аналогично, срокът на действие на Регламенти за изпълнение (ЕС) 2017/367 и 2017/366 изтекъл на 3 септември 2018 г.
3. Трето основание: жалбоподателят прави възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, на член 2, параграф 2 от регламент за изпълнение (ЕС) 2017/367 на Комисията от 1 март 2017 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република след преглед с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета и за прекратяване на разследването в рамките на частичния междинен преглед съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/1036, на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/366 на Комисията от 1 март 2017 година за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република след преглед с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 18, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета и за прекратяване на разследването в рамките на частичния междинен преглед съгласно член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/1037, които давали право на Комисията да обяви съответните фактури за недействителни и да разпореди на митническите органи да съберат мита върху вече реализиран внос на стоки, допуснати за свободно обращение.

Жалба, подадена на 2 юли 2020 г. — KR/Комисия

(Дело T-408/20)

(2020/C 279/65)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: KR (представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 25 октомври 2019 г., в което се приема, че детето му вече не е на негова издръжка по смисъла на член 2 от приложение VII към Правилника,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно-единствено основание в подкрепа на жалбата, а именно, че Комисията не се е съобразила, от една страна, с обхвата на понятието за дете на издръжка, уредено в член 2 от приложение VII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, и от друга, с преработеното Заключение № 223/04 на Колегиума на административните ръководители на Съюза от 30 януари 2013 г.

Жалба, подадена на 3 юли 2020 г. — KS/Frontex

(Дело T-409/20)

(2020/C 279/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: KS (представител: N. de Montigny, адвокат)

Ответник: Европейска агенция за гранична и брегова охрана

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени решението за уволнение от 30 август 2019 г., както и, доколкото е необходимо, изричното решение за отхвърляне на жалбата по административен ред с дата от 23 март 2020 г.;
- да отмени решението за отхвърляне на искането за съдействие и за обезщетение с дата от 13 февруари 2020 г.;
- да осъди ответника да заплати обезщетение за извъндоговорна отговорност, фиксирано в размер от 250 000 EUR;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, изведено от липса на мотиви и нарушение на правото на изслушване.
2. Второ основание, изведено от нарушение на статута на „доносник“, предвиден в член 21 а, параграф 3 и член 22 а, параграф 3 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилника“).
3. Трето основание, изведено от заобикаляне на производството.
4. Четвърто основание, изведено от нарушение на правото на справедлив съдебен процес и по-специално на правото на защита, на презумпцията за невиновност, на задължението за полагане на грижа, на задължението за безпристрастност, неутралност и обективност, от липсата на провеждане на разследване с цел да се установи истината и обосноваването на изтъкнатите мотиви за загуба на доверие, от неравенството между служителите.
5. Пето основание, изведено то явна грешка в преценката.
6. Шесто основание, изведено от нарушение на задълженията за съдействие и за полагане на дължимата грижа и от нарушение на задължението за добра администрация и на принципа на пропорционалност.

В подкрепа на жалбата срещу решението за отхвърляне на искането за съдействие жалбоподателят изтъква три основания.

1. Първо основание, изведено от липсата на мотиви и от нарушение на правото на изслушване.
2. Второ основание, изведено от нарушение на статута на „доносник“, предвиден в член 21а, параграф 3 и член 22а, параграф 3 от Правилника.
3. Трето основание, изведено от явна грешка в преценката.

В подкрепа на жалбата срещу решението за отхвърляне на искането му за обезщетение жалбоподателят изтъква три основания.

1. Първо основание, изведено от нарушение на член 26 от Правилника и на Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).
2. Второ основание, изведено от нарушение на задължението за полагане на грижа и за добра администрация във връзка с благосъстоянието на работното място и с условията на труд на всички служители.
3. Трето основание, изведено от нарушение на член 21 а, параграф 3 и 22 а, параграф 3 от Правилника и на задълженията за оказване на съдействие, за полагане на дължимата грижа и за добра администрация.

Жалба, подадена на 3 юли 2020 г. — Esteves Lopes Granja/EUIPO — Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOGIN)

(Дело T-417/20)

(2020/C 279/67)

Език на жалбата: португалски

Страни

Жалбоподател: Joaquim José Esteves Lopes Granja (Вила Нова де Гайа, Португалия) (представител: O. Santos Costa, advogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (Песо да Перга, Португалия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител/Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз PORTWO GIN — заявка за регистрация № 16 308 462

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 21 април 2020 г. по преписка R 993/2019-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP да заплатят съдебните разходи.

Изложено основание

Нарушение на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 2013 г., стр. 671).

Жалба, подадена на 7 юли 2020 г. — GitLab/EUIPO — Gitlab (GitLab)

(Дело T-418/20)

(2020/C 279/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: GitLab BV (Утрехт, Нидерландия) (представител: A. Lorente Berges, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Gitlab OÜ (Талин, Естония)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Словна марка на Европейския съюз „GitLab“ — Марка на Европейския съюз № 13 751 169

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 5 май 2020 г. по преписка R 2001/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 7 юли 2020 г. — Deutsche Kreditbank/ЕСП

(Дело Т-419/20)

(2020/С 279/69)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* Deutsche Kreditbank AG (Берлин, Германия) (представители: Н. Berger и К. Helle, адвокати)*Ответник:* Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)**Искания**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 15 април 2020 г. за изчисляване на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/2020/24) и приложенията към него, доколкото обжалваното определение и приложения I и II към него се отнасят до вноската на жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата се изтъкват девет основания, които по същество са идентични или сходни с първото, второто, третото, четвъртото, седмото, осмото, деветото, десетото и единадесетото основание по дело Т-405/20, DZ Нур/ЕСП.

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Portigon/ЕСП

(Дело Т-424/20)

(2020/С 279/70)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* Portigon AG (Дюселдорф, Германия) (представители: D. Bliesener, V. Jungkind и F. Geber, адвокати)*Ответник:* Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)**Искания**

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 15 април 2020 г. за изчисляване на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ESF/2020/24), доколкото се отнася до жалбоподателя,

- да спре производството по член 69, букви в) и г) от Процедурния правилник на Общия съд до постановяването на окончателно решение по дела T-420/17, T-413/18, T-481/19 и T-339/20 или до тяхното приключване по друг начин,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата се изтъкват седем основания, които са по същество идентични или сходни с първото, второто, третото, петото, шестото, седмото и осмото основание по дело T-339/20, Portigon/ЕСП.

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Techniplan/Комисия

(Дело T-426/20)

(2020/С 279/71)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Techniplan Srl (Рим, Италия) (представители: R. Giuffrida и A. Bonavita, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да установи нарушение на член 263 ДФЕС от страна на Европейската комисия, която е допуснала съществено процесуално нарушение при постановяването на акт, който засяга пряко и лично, в случая, Techniplan, тъй като не се е съобразила с възражения срещу предоставената предварителна информация, нито с официалната покана на основание член 265 ДФЕС,
- да присъди обезщетение за вреди за всеки ден забава при изпълнението ведно със съдебните разноски, такси и хонорари.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена против решението и свързаното с него дебитно известие от 28 май 2020 г., адресирани до Techniplan s.r.l., с които е поискано плащане на сумата от 107 505,66 EUR във връзка с проект FED/2011/261-985.

Жалбоподателят основава претенциите си по жалбата на нарушение на принципите на правна сигурност и прозрачност, както и на наличието на съществено процесуално нарушение. В тази връзка същият твърди, че:

- Заключителният доклад от одита, изготвен от частно дружество, установява редица несъответствия и нередности при изпълнението на дейностите, които са били оспорени изчерпателно от дружеството жалбоподател, което установява някои сериозни неточности, съдържащи се в споменатия одитен доклад.
- Дружеството жалбоподател е представило декларации от всички експерти, работили по проекта, направени пред съдебните власти в Конго, които доказват реалното им присъствие по местоизвършване на дейностите.
- Techniplan редовно наема и използва експерти при изпълнение на дейностите, предвидени в договора.
- Дружеството жалбоподател е било отстранено от по-нататъшното изпълнение на договора без никакви мотиви.
- Плащанията са били спрени без никакви конкретни мотиви.

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Max Heinr.Sutor/ЕСП

(Дело T-427/20)

(2020/C 279/72)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Max Heinr.Sutor OHG (Хамбург, Германия) (представители: А. Glos, Н. Nemeszek и Т. Kreft, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 15 април 2020 г. за определяне на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/2020/24 — 1405146-2020-JB), доколкото то засяга жалбоподателя,
- да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата се посочват следните основания.

1. Първо основание: нарушение на член 5, параграф 1, буква д) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията (¹), доколкото доверително управляваните от жалбоподателя парични средства на негови клиенти не били изключени от изчисляването на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране.
2. Второ основание: нарушение на член 50, параграф 2, алинея втора, буква б) от Регламент № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета (²) във връзка с член 103, параграф 7 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (³), тъй като решението нарушавало принципа на пропорционалност, като определяло увеличен с 200 пъти банков налог само въз основа на посочени в баланса на жалбоподателя (нерискови) задължения на доверителна основа.
3. Трето основание: нарушение на принципа на равно третиране, тъй като без това да е обективно обосновано решението третирало неравно жалбоподателя спрямо кредитните институции, чиито национални счетоводни стандарти не изискват посочване на задълженията на доверителна основа или които изготвят баланса си въз основа на МСФО, както и спрямо инвестиционни посредници, които управляват парични средства на клиенти.
4. Четвърто основание: нарушение на член 16 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), тъй като решението засягало свободата на стопанска инициатива, защото включването на нерисковите задължения на доверителна основа в основата за изчисляване води до увеличаване на банковия налог на жалбоподателя за 2020 г. с 200 пъти, като такова засягане не било обосновано.
5. Пето основание: нарушение на член 49 ДФЕС във връзка с член 54 ДФЕС, тъй като решението ограничавало жалбоподателя при упражняването на свободната му професионална дейност в държавата членка на неговото основно място на стопанска дейност, като това ограничение било непропорционално и дискриминирало жалбоподателя спрямо кредитни институции в други държави членки.
6. Шесто основание: нарушение на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Хартата, тъй като жалбоподателят не бил изслушан преди приемането на решението на изпълнителната сесия на ответника.
7. Седмо основание: нарушение на член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата, както и на член 196, параграф 2 ДФЕС, тъй като решението не отговаряло на изискванията за мотивиране на правни актове на европейски административни органи.
8. Осмо основание (при условията на евентуалност): недействителност на правното основание на основата за изчисляване по член 14, параграф 2 във връзка с член 3, точка 11 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 поради нарушение на принципа на равно третиране, тъй като без обективно основание тя третира неравно кредитни институции, които съгласно своите национални счетоводни стандарти трябва да посочват задълженията на доверителна основа в пасива на баланса, в сравнение с други кредитни институции, чиито национални счетоводни стандарти не изискват посочване на задълженията на доверителна основа, или които изготвят баланса си въз основа на МСФО.

9. Девето основание (при условията на евентуалност): недействителност на правното основание на основата за изчисляване по член 14, параграф 2 във връзка с член 3, точка 11 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 поради нарушение на член 16 от Хартата, тъй като решението засягало свободата на стопанска инициатива и това засягане не било обосновано.
10. Десето основание (при условията на евентуалност): недействителност на правното основание на основата за изчисляване по член 14, параграф 2 във връзка с член 3, точка 11 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 поради нарушение на член 49 ДФЕС във връзка с член 54 ДФЕС, тъй като то нарушава свободата на установяване.

-
- (¹) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2005 г., стр. 44).
- (²) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).
- (³) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Deutsche Hypothekenbank/ЕСП

(Дело T-428/20)

(2020/C 279/73)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Hypothekenbank AG (Хановер, Германия) (представители: D. Flore и J. Seitz, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 15 април 2020 г. (SRB/ES/2020/24), включително приложението към него относно определянето на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране и детайлите за това определяне, доколкото са от значение по отношение на ответника, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата се посочват следните основания.

1. Първо основание: нарушение на правото на изслушване
 - Ответникът не изслушал жалбоподателя преди постановяване на обжалваното решение и така нарушил член 41, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
2. Второ основание: нарушение на процесуалните правила
 - Обжалваното решение било прието в нарушение на общи процесуални изисквания, следващи от член 41 от Хартата, член 298 ДФЕС, общи правни принципи и Правилника за дейността на ответника.

3. Трето основание: липсващи мотиви за обжалваното решение
 - Обжалваното решение не било достатъчно мотивирано; в частност липсвали мотивите за позоваването на отделния случай, както и представянето на основните съображения по отношение на пропорционалността и на преценката.
 - Освен това изчисляването на годишната вноска не било логично.
4. Четвърто основание: нарушение на основното право на ефективна правна защита (член 47, параграф 1 от Хартата) поради липсата на възможност за проверка на обжалваното решение.
 - Липсващите мотиви на оспорваното решение затруднили съществено жалбоподателя при съдебното обжалване.
 - В това отношение ответникът нарушавал по-специално принципа на състезателност, според който участниците трябва да могат да разискват при условията на състезателност както фактическите, така и правните обстоятелства, които са от значение за изхода на производството
5. Пето основание: прилагането на показателя IPS (Institutional Protection Scheme) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 ⁽¹⁾ на Комисията нарушавало норми от по-висок ранг.
 - При приемането на Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 като делегиран правен акт по смисъла на член 290 ДФЕС Комисията нямала право на преценка, което би довело до ограничен съдебен контрол. Същото важало и за прилагането на Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 от страна на ответника.
 - При прилагането на показателя IPS не било взето предвид значението на членството на жалбоподателя в институционалната защитна схема на финансовата група на спестовните каси.
 - Съгласно член 6, параграф 5, второ изречение от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 ответникът трябва да отчете и незначителната възможност за реструктуриране на съответната институция и оттам за ползване на Единния фонд за реструктуриране, както и да се съобрази с принципа на пропорционалност.
6. Шесто основание: отчитането на производната обща експозиция в рамките на показателя на риска „търговска дейност, задбалансови експозиции, сложност и възможност за реструктуриране“, нарушавало норми от по-висш ранг.
 - Ответникът трябва в съответствие с изискването за съобразяване с рисковия профил да вземе предвид при отчитането на производната обща експозиция в рамките на член 6, параграф 5, първо изречение, буква а) и член 7, параграф 4, първо изречение, буква а) от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63, че в случая на жалбоподателя са зачислени всички деривати от нетъргуемите финансови активи и те служат изключително за хеджиране.
7. Седмо основание: прилагането на коефициента за корекция на риска нарушавало норми от по-висш ранг.
 - При установяването на коефициента за коригиране на риска ответникът трябва да вземе предвид нерисковия модел на стопанска дейност на жалбоподателя като ипотечна банка без дейност по водене на търговски книги и незначителната възможност за дефицит при нея в съответствие с изискването за отчитане на рисковия профил и с основното право на свободна стопанска инициатива по член 16 от Хартата.
8. Осмо основание (при условията на евентуалност): член 7, параграф 4, второ изречение от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 нарушавал норми от по-висш ранг.
 - Като предвиждал релативизиране на показателя IPS, член 7, параграф 4, второ изречение от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 нарушавал общия принцип на равно третиране по член 20 от Хартата и принципа на пропорционалност, тъй като институции, които подлежат на същото институционално обезпечаване и поради това имат същото ниво на вероятност за дефицит, могли да се третират различно.
9. Девето основание: нарушение на определението за „междубанкови депозити“ в стъпка 1 от приложение I към Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 срещу норми от по-висш ранг.
 - Съдържащото се в стъпка 1 от приложение I към Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 определение за „междубанкови депозити“ било незаконно, тъй като по този начин и нерискови ценни книжа като поименни ипотечни облигации се включвали като увеличаващи риска в изчисляването на рисковия показател „Междубанкови кредити и депозити“.

10. Десето основание: нарушение на установеното в приложение I, стъпка 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 разпределяне по клетки срещу норми от по-висок ранг.

— Установеното в стъпка 2 от приложение I към Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 разпределяне по клетки било незаконосъобразно, тъй като малкият брой клетки и идентичният брой институции в клетка не позволявали достатъчно диференцирано отчитане на рисковия профил на съответната институция, като например този на жалбоподателя.

(¹) Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г, стр. 44).

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Sedus Stoll/EUIPO — Karpes (Sedus ergo+)

(Дело T-429/20)

(2020/C 279/74)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sedus Stoll AG (Догерн, Германия) (представители: M. Goldmann и J. Thomsen, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wolfgang Karpes (Бохум, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „Sedus ergo+“ — заявка за регистрация № 144 074 98

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 12 март 2020 г. по преписка R 1303/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да отхвърли жалбата срещу решението на отдела по споровете по преписка № В 2 618 984, и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд на Европейския съюз и да осъди евентуално встъпилата страна (Wolfgang Karpes) да заплати съдебните разноски, направени в производството по обжалване пред EUIPO.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. — KV/Комисия

(Дело T-430/20)

(2020/C 279/75)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: KV (представител: M. Velardo, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да отмени следните решения:

- Решение от 23 май 2019 г., с което жалбоподателят е изключен от конкурс EPSO/AD/371/19 поради липса на професионален опит;
- Решение от 19 септември 2019 г., с което е отхвърлено искането за преразглеждане на изключването от конкурс EPSO/AD/371/19;
- Решение на ОН от 31 март 2020 г., с което е отхвърлена жалбата по административен ред по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника.

Освен това жалбоподателят иска да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: явна грешка в преценката, доколкото не е взет предвид тригодишният професионален опит на жалбоподателя в областта на комуникацията.
2. Второ основание: нарушение на обявлението за конкурса, тъй като за оценка на кандидатите конкурсната комисия е изготвила критерии, които не съответстват на обявлението, като изисква по-специално определен професионален опит в областта на комуникацията
3. Трето основание: нарушение на принципа на равенство, доколкото, оценявайки кандидатите въз основа на критерии, различни от установените в обявлението, конкурсната комисия не е изпълнила изискванията за обективност и безпристрастност при проверката на професионалния опит на кандидатите
4. Четвърто основание: нарушение на задължението за мотивиране, тъй като EPSO не е изяснило с конкретни факти защо професионалният опит на жалбоподателя не отговаря на критериите, установени в обявлението.
5. Пето основание: нарушение на принципа на равенство на страните в процеса, доколкото, като не е представила подходящи мотиви, EPSO не е позволила на жалбоподателя да формулира достатъчно надлежно оплакванията си още с подаването на жалбата.

Жалба, подадена на 9 юли 2020 г. — UniCredit Bank/ЕСП

(Дело T-431/20)

(2020/C 279/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: UniCredit Bank AG (Мюнхен, Германия) (представители: F. Schäfer, H. Großrichter и F. Kruis, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 15 април 2020 г. за изчисляване на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране (SRB/ES/2020/24) и приложенията към него, доколкото засягат жалбоподателя,
- да осъди Единния съвет за реструктуриране да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата се посочват следните основания.

1. Първо основание: нарушение на съществени процесуални разпоредби и на правото на добро управление, тъй като в обжалваното решение и приложения I и II към него не се съдържали достатъчно мотиви в съответствие с член 296, параграф 2 ДФЕС и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
2. Второ основание: нарушение на съществени процесуални разпоредби и на правото на добро управление по член 41, параграф 2, буква а) от Хартата, тъй като жалбоподателят не бил изслушан преди да бъде прието обжалваното решение, което има за предмет неблагоприятна за него индивидуална мярка.
3. Трето основание: нарушение на правото на ефективни правни средства за защита по член 47, параграф 1 от Хартата, тъй като на практика било невъзможно верността на съдържанието на решението да се провери ефективно по съдебен ред.

Жалба, подадена на 6 юли 2020 г. — КУ/Съд на Европейския съюз**(Дело T-433/20)**

(2020/C 279/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: КУ (представител: J.-N. Louis, адвокат)

Ответник: Съд на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени мълчаливото решение от 17 септември 2019 г., потвърдено с изрично решение от 10 октомври 2019 г., за отхвърляне на искането за възстановяване на небонифицираната част от пенсионните права, придобити от жалбоподателя преди встъпването му в длъжност и прехвърлени към пенсионната схема на Европейския съюз,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на задължението за полагане на грижа. Жалбоподателят твърди в това отношение, че в съответствие със задължението си за полагане на грижа институцията на Европейския съюз трябва задължително да уведоми длъжностното лице не само за правилото за жизнения минимум и за отражението му при изчисляването на пенсията, но и за възможността длъжностното лице да забави прехвърлянето на пенсионните си права до ефективното придобиване на пенсионните права.
 2. Второ основание: неоснователно обогатяване. Жалбоподателят счита, че отказът да се възстанови частта от прехвърлените в схемата на Съюза национални пенсионни права, която не е взета предвид при определянето на пенсионните права, може да доведе до необосновано присвояване и следователно до неоснователно обогатяване в полза на Съюза, както и до несправедливо обедняване на съответното длъжностно лице.
-

Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. Sedus Stoll/EUIPO — Kappes (Sedus ergo+)

(Дело T-436/20)

(2020/C 279/78)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Sedus Stoll AG (Догерн, Германия) (представители: M. Goldmann и J. Thomsen, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wolfgang Kappes (Бохум, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „Sedus ergo+“ — заявка за регистрация № 15 958 374

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 12 март 2020 г. по преписка R 2194/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли жалбата срещу решението на отдела по споровете по преписка № В 2 863 929, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд на Европейския съюз и да осъди евентуално встъпилата страна (Wolfgang Kappes) да заплати съдебните разноски, направени в производството по обжалване пред EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 юли 2020 г. — Ultrasun/EUIPO (ULTRASUN)

(Дело T-437/20)

(2020/C 279/79)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ultrasun AG (Цюрих, Швейцария) (Представители: A. von Mühlendahl и H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „ULTRASUN“ — заявка за регистрация № 17 898 794

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 27 април 2020 г. по преписка R 1453/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително направените от жалбоподателя разноски в производството през апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 юли 2020 г. — Темрога/Парламент**(Дело T-450/20)**

(2020/С 279/80)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Темрога (Форе, Белгия) (представители: A. Delvaux и R. Simar, адвокати)

Отговорник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви за допустима жалбата за отмяна,
- да отмени решението, с неизвестна дата, с което Европейският парламент решава да възложи поръчката на SPRL IMAGINA EU,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата си срещу решението за възлагане на поръчката на друг участник в тръжната процедура в рамките на обществена поръчка COMM/AWD/2019/421.

1. Първо основание: нарушение на член 15.2 от спецификациите, на задълженията за надлежна и внимателна проверка, на принципите на равнопоставеност, конкуренция и прозрачност, на член 170, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Регламент 2018/1046“). В това отношение жалбоподателят счита, че Парламентът е трябвало да му възложи поръчката, тъй като SPRL IMAGINA EU не разполага с достатъчен икономически и финансов капацитет и поради това не би могло да бъде избрано.
 2. Второ основание: нарушение на точка 23 от приложение I към Регламент 2018/1046 и на член 16 от спецификациите, на принципите на равнопоставеност, конкуренция и прозрачност, на задълженията за надлежна и внимателна проверка. Жалбоподателят твърди, че предложените от SPRL IMAGINA EU цени в офертата му са необичайно ниски и не могат да бъдат приети.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG